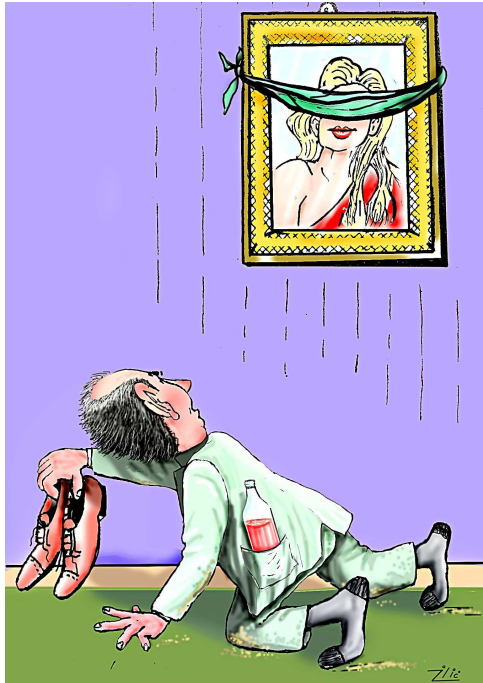

Данило Б. Коцић

АФОРИЗМИ & СА ТУЖНЕ ПРУТЕ

МЕДИЈА ЦЕНТАР
Лесковац
2023.

Данило Б. Коцић

**АФОРИЗМИ
СА ТУЖНЕ ПРУГЕ**

**МЕДИЈА ЦЕНТАР
Лесковац
2023.**

Књига посвећана пријатељима!
Аутор

УМЕСТО ПРЕДГОВОРА

Ово је (не)уређена књига афоризама коју сам назвао „Афоризми са тужне пруге“ и штампана је (углавном) за родбину и пријатеље!

Како сам написао у претходној књизи, ни ова готово никога неће интересовати, а и толико се штампају нова дела да ће бити (не)примећена! Коначно, ову књижицу не би требало читати како је написана; боље је прелиставати „с брда с дола“. Тада ће се, можда, пронаћи и нешто што наликује умовању. Ова друга књижица, као и претходна, скроман је покушај да се на једном месту нађу прави афоризми (објављени у Политици и другим листовима), али и потпуно нови, које сам смишљао – затворених очију!

Наравно, потрудио сам се, колико сам знао и умео, да будем оригиналан и духовит, а у исто време доследан својем (урођеном) уверењу: могу да пишем и оно што није израз мога особитног природног талента!

Уколико у овој делу читање пронађе макар неколико добрих афоризама, испунио сам дуг према себи и (не)скривеној нади да се малчице представим другачије него што сам себе познао протеклих – деценија!¹

Данило Коцић
тзв. писац и афористичар

-
- ¹ *Афоризам* (од грчког *αφορισμ* - афорисмос - дефинисати, одредити), дословно, одређење или дефиниција, је термин који се користи за описивање принципа исказаних сажето у пар речи или опште истине исказане кратком реченицом, на такав начин да једном када се чује тешко ишчили из сећања. Битне карактеристике афоризама су: језгровитост, мисаоност, духовитост и актуелност. Представља један од најкраћих уметничких жанрова. Успели афоризам је онај који садржи уметничку оригиналност. Исказујући се кроз афоризам, афористичар сваки пут ствара минијатурно, али оригинално књижевно дело, сажето на малом простору, често на неочекиван и помало парадоксалан начин. Његова „једноставност“ је само добро осмишљена маска иза које се крију бројне асоцијације. Термин је постао познат по збирци кратких медицинских савета под називом „Афоризми“ грчког лекара Хипократа („Хипократови афоризми“), сачувани захваљујући Александријској библиотеци, које се може сматрати правим књижевним умећем. Афоризам се код нас појављује тек шездесетих година 20. века и то најпре као новински жанр.

*Кренуо сам никуда и на своју
срећу стигао до циља!
Дан. Коцић*

- Дао сам им оно што немам, јер то је једино што – имам!
- Нисам ни новинар, ни писац. Скоро ништа од ништа. А ипак нешто од ништа!
- Припрема се за сутрашњу дебату иако је неће бити. Баш зато се припрема!
- Добродошли, непријатељи. Само немам толико одаја да вас све удостојим!
- Због нове власти немам ништа, а могло је да ми се догоди и горе!
- Ломили су ме ветрови, али када је дошла ова власт завладало је право – невреме!
- Нећу да палим светло. Боље видим вођу!
- Отишао сам никуда и враћам се никуда!
- Прикључио сам се бескућницима. Нећу да се издвајам од већине!
- Ако је ништа – нешто. Шта је онда нешто ако је – ништа!?
- Ако је све подложно сумњи, зашто ни сумња не би била под – сумњом!?

- Мој живот је у педесет нијанси, али препознајем једну од које не видим – ништа!
- Продао сам интиму, зарадио паре, штампао роман и постао – бескућник!
- Незналица сам из хобија. Зато у томе – уживам!
- Хтео сам оно што нисам био. Сада хоћу оно што сам био!
- Код нас су многе ствари нелогичне, а она је логична, јер је – нелогична!
- Ако је ништа – ништа, шта је ништа од – ништа!?
- Ја сам резервна будала. На терену нема места за све!
- Продао сам измишљену вест. Новине су плануле. Под хитно смо потписали дугорочну сарадњу. То се зове смисао за савремени бизнис!
- Није важно шта они мисле о мени. Важно је шта ја мислим о њима!
- Ћути и пиши. Од нечега ће бити – нешто!
- Одушевљава ме њихово незнање. Дође ми да га што пре – копирам!

- Превазишао сам себе. Не могу да се сетим како се зovem!
- Прошлу годину памтићу по лепом. Одмарам. Постао сам – технолошки вишак!
- Ништа не обећавам себи. Испунићу обећања!
- Потребно нам је неповерење. После тога, све лакше – преживимо!
- Пишем у свом стилу. Не препознајем се!
- Рођени сам губитник. Сваки мој успех чист – промашај!
- Брзо сам доносио одлуке. Промашаји су били – врхунски!
- Моји резултати су врхунски. Такве промашаје нико није успео да забележи!
- Преживели смо прошлу, али ко проживи ову, дочекаће ону у – „Лази Лазаревићу“.
- Цена морала драматично пада. Сада може да се купи и у више рата!
- Све је могуће, чак и немогуће. Ако је – могуће!
- Моја прошлост је туђа. Само сам је привремено – позајмио!

- Уколико не буде договора о договору, договора неће ни бити!
- Имао сам три наде. Две су ми украли. А какво је време, и остале ће – нестати!
- Стилске вежбе су завршене. Сада могу и да – гладујем!
- Мој живот је кич. Зато и толико вреди!
- То сам што нисам и ту сам где не желим да јесам!
- Ово је моје катастрофално издање. Било би много боље да сам имао своје критичаре!
- Драго ми је што нисам генијалац, а волим и што нисам – нормалан!
- Хаос није неред. То је само другачији поредак – реда!
- Сада смо нешто, јер немамо ништа. Не рачунам наше срећно зарађено сиромаштво!
- Пријатељи, ништа не може да буде готово ако није ни – почело!
- Борићу се за ово мало што јесам и што – нисам!
- Власт оставља изузетне промашаје на које може да буде – поносна!

- Продајем будућност и наду. Интересовање велико. Мораћу да набавим нове количине!
- Он је чувар демократије. Јавља само проверене вести које емитује влада!
- Постао сам сиромаш изнад очекивања. То је успех којим се хвали и ова - влада!
- Случајно сам погрешно иако ми је то била – намера!
- Веран сам себи, јер сам давно изневерио – себе!
- Нисам превише планирао. У ствари, нисам ништа планирао. Зато сам у потпуности испунио задатак!
- Нисам заборављен, али сам – забораван!
- Највећа моја страст је што сам без – страсти!
- Глуп сам на три језика. Нарочито на српском!
- Мој рад је оригиналан иако сам га преписао. Али, боље од осталих!
- Почела је хајка на дивље звери, а ја сам се случајно нашао у окружењу!
- Свима ће бити много боље када тајкунима буде – много горе!

- У прошлој години нисам желео ништа, а испунили ми се нешто. Мало више од ништа!
- Оставио је добар утисак. Нисмо се – препознали!
- Веровао сам у себе. Зато се нисам изненадио када су ме – изненадили!
- Оно што је после уседило уверило ме да је договорено оно што је било пре него што је оно дошло после!
- Код нас је све одавно неизвесно сем – неизвесности!
- Сви су паметни, али неки то и – признају!
- Родила ми се једноставна мисао. Ништа не мислим. И добро ми је што тако – мислим!
- Следио сам своја правила живота. Да их не следим!
- Крађе треба учинити јавним. Да народ научи како да – преживи!
- Да се не лажемо, морамо се лагати. То је једина ствар око које – нема спора!
- Лош сам афористичар, али ме то не брине. Много је горих, који су – много бољи!
- Остао сам веран себи. Не крадем, не лажем и не говорим истину!

- Није ова власт најгора, али има шансе да је убедљиво победи!
- Неки новинари су остали без посла. Дата им је шанса да не пишу – глупости!
- Стално сам писао док коначно нисам успео да постанем – непримећен!
- Нудим новинарски углед бесплатно. Надам се да ће га неко купити иако је цена превисока!
- Није мени страх због страха него што немам страх од – страха!
- Стање је стварно лоше, али не толико колико би ова власт могла да уради до краја мандата!
- Ниси они толико способни да ме униште колико мени полази за руком!
- Савршени сам непријатељ себи. Ћутим када би требало да говорим, а причам када би требало да заћутим!
- У свему сам недоследан. Нарочито у – недоследности!
- Недопустиво је лош. Ни налик на оце који је био чувени – криминалац!

- Моја дела мало ко ће прочитати. Штуро и нејасно. У преводу би била много боља. Али, нико неће да чита – глупости!
- Продајем свој роман бесплатно. Очекујем да ће га неко купити иако је цена – превисока!
- Данас сам вам дао два добра разлога да ме не волите. И један који ће вам се допасти: нисам добио ниједну награду!
- Од сутра ћу постати познати новинар. Писаћу и уређиваћу мале огласе у великим новинама!
- Добродошао сам у свој живот. Ако ми дозволе да – уђем!
- Лаковеран сам због лаковерности и ништа ме не може спасити – лаковерности!
- Пожељно је повремено шпијунирати себе. Да видиш границе своје – издржљивости!
- Резултат је нерешен. Сви смо поражени!
- Нисам се вратио, а нисам ни хтео, јер нема коме да се вратим!
- Моје излагање нема смисла, а то је једини смисао мога – смисла!
- Моја нада је у очајном стању. Пратим је у стопу!

- Падао сам, падао, падао. Сада сам баш – пао!
- Ми уопште не разговарамо. Ћутањем се договарамо!
- Једнакост су измисли сиромаси да би богатима загорчали живот!
- У глупим идејама надмашили су све, али су отишли и – корак даље!
- Наше најбоље првонаграђено решење је без решења. Зато је и најбоље!
- Не плашим се страха него издаје, јер ће доћи ненајављено!
- Наше добре намере су неоствариве. Власт их види као – подвалу!
- То је права реткост. Имати међу пријатељима – нормалне људе!
- Да сам све записао колико сам могао, мере мојих глупости заглупиле би и мене!
- Они су издали мене. Издао сам њих. И сада можемо да наставимо – пријатељство!
- Све док буде једнаких и једнакијих, демократија је озбиљно – преплашена!
- Изабрао сам нову веру. Више никоме не верујем!

- Постоје три начина да се нешто објави: прави начин, погрешан начин. И по вољи – уредника!
- Све сам сиромашнији. Власт ми у томе највише помогла. Могла би и мало више!
- Стање је драматичније него што смо се надали. Само су оптимисти веровали у то!
- Ухапшен сам на граници, јер сам нелегално хтео да унесем два килограма – наде!
- Даћу вам један савет. Ако нисте сигурно у нешто, боље ћутите. Ако нисте сигурну ни у ћутање, онда вам ни говор неће помоћи!
- Не плашите се никога и ничега док имате шансе да направите – три глупости!
- Живим у земљи предивно уређеног хаоса. Уз мало више маште, било би га и више!
- Неке моје промашене идеје не могу више да пратим. Власт је маштовитија!
- Обрадовала ме најновија вест. Од сутра не морам да радим. Почело је – треће доба!
- Моја судбина је несвакидашња. Али, кога то брига када ни мене не интересује!
- Да ли је било оно што је било и да ли ће бити оно што би требало да буде. Сазнаћу ако сазнам!

- Новинари траже да буду слободни. По томе нису једини. И затвореници имају исте жеље!
- Они контролишу све. Преостало је да преузму и оно што је – преостало!
- Хтео сам да будем или писац или ништа. Писац ћу постати – мало касније!
- Расподелили смо задатке. Ја да пишем реферате, они да читају – лажи!
- Сенка је пала. Молимо вођу да се мало склони. Да га боље видимо!
- Толико смо паметни да нам ниједна глупост неће помоћи!
- Сви имају своје истине и то једино у чему се слажемо да се – не слажемо!
- Ова моја драма уопште није оригинална. Ипак, критичари су оценили да је боље од фалсификованих. Моја се држи изворне верзије!
- Корупција треба коначно легализовати. Да политичари мирно спавају!
- Рад новинара је за сваку похвалу. Забележе и оно што влада није урадила!
- Није то мало што желимо. Да нас признају као – богату сиротињу!

- Сумњам да је моје дело заиста моје. Молим аутора да ми се хитно јави!
- Побрао је бројна признања, али му нико није честитао. Такви су данас обичаји!
- Сумњам у самога себе и то је једино у шта верујем!
- Нису препознали мој књижевни рукопис. Нисам га препознао ни ја, јер сам га – позајмио!
- Ови тајкуни толико су богати да им једино недостаје – сиромаштво!
- Задовољни смо њиховим учинком. Број промашених инвестиција је изнад нашег очекивања!
- Олакшао сам своју савест. Признао сам и оно што нисам урадио!
- Нећу вам рећи истину, јер је она и за мене – непозната!
- Победићемо их на њиховом терену. Само треба да се договоримо!
- Када ускоро завршимо реформу образовања, дипломе ће се делити по скраћеном поступку да бисмо што пре стигли у Европу!
- Изменили смо дарове: ја њима евре, они мени радно место. За почетак, сасвим довољно!

- Њихове одлуке су за сваку похвалу. Кажу другачије, мисле другачије и раде другачије!
- Сјајни су у свему што раде. Најбољи доказ су – пропале фабрике. Само, могли су и мало боље!
- Свет не разговара са издајницама народа. Само са – одабранима!
- Победићемо све, па макар нестали. Принципи су важнији од живота!
- Моје глупосто су безграничне. Али, оправдања су тек – нечувена!
- Мој живот толико је убедљив. Не могу ни да га схватим и после толико преслишавања!
- Привукао сам пажњу неталентованих. Кажу да су ме верно копирали и примећени по оригиналности!
- Признао сам да сам глуп, али док од ове власти не добијем уверење, то за мене неће бити – олакшавајућа околност!
- Гласао је да ми се не додели награда. И то је једино искрено признање које сам добио!
- Приватизација је показала да може оно што цео свет не би смислио ни у наредном веку!
- Наша традиција је светла. Али, она је ту да би се – рушила!

- Шта је покрадено, покрадено. Идемо даље. Циљ није далеко!
- За новинаре је добра вест увек лоша врст. Није тешко да се потрудимо. Да њима буде боље!
- Ова власт је лековита. Али, како ме је лечила, не гине ми „Лаза Лазаревић!“
- Бескућника нема превише. Само на главној улици и у свим градским сокацима!
- Дошао је врхунац његове самовоље, али како је кренуло, може он и боље!
- Мој живот је без превода. А и када бисте га превели, ништа не бисте разумели!
- Молим вас, искључите светло. Хоћу да видим вођу у мраку!
- Толико је заслужан. Требало је да има два-три споменика. А нису објавили ни читуљу у новинама. Да је криминалац, била би то друга прича!
- Ово нису стара времена. Оптимистима је лагање дозвољено!
- Ово није ништа од ништа. Ово је нешто од ништа. А то није – ништа!
- Ускоро ћу чути добру вест. Коначно ћу бити – вишак!

- Када да им верујем. Када лажу или када говоре истину која је под – сумњом!
- Нисам цензурисан. Сам сам то урадио. Јер је код нас новинарство – слободно!
- Себи сам највећи непријатељ. Не разумем и оно што је разумљиво!
- Отишао сам негде, а као да сам био нигде. У овој земљи ни исто није – исто!
- Нешто је било нешто. Ова власт је то претворила у ништа. Али, она има још маштовитије идеје!
- Корупције, преваре, лажи. Молим вас, радите нешто нови. Овога смо се довољно нагледали и наслушали и за два живота!
- Какво је право стање не знам. Ја само извештавам о – победама!
- Рећићу ти нешто што у животу нисам изговорио, али је то поверљиво и за мене!
- Прави сам кретен. Лажем себе, али недовољно! И зато нисам успео колико је другима пошло за руком!
- Тврдоглаво сам ћутао. А и да сам проговорио, не би вредело. Одлуку су већ донели!

- Ограничен сам памећу. Пишем тако да себе разумем тек – наредног дана!
- Данас сам расположен за говор. Ћутим да ме сви гласно могу – чути!
- Очекивао сам ту вест, али се нисам надао да је истинита. Касније сам се уверио да сам се – преварио!
- Наше друштво је корумпирано, али не толико да не може бити боље!
- Нисте талентовани писац, али ћемо објавити ваш роман. Такви су нам најпотребнији!
- Брзо је испао будала. Довољно да схвати колико смо слични!
- Заборав је оно чега се најчешће сетимо када нам је потребно да не – заборавимо!
- Један знаменити писац умро је, а за живота није видео ниједну своју објављену књигу. Ту сам у малој – предности!
- Прво сам се питао, а после сам се питао зашто сам се уопште питао!
- Осумњичен сам, а не знам зашто. Ни они не знају. Зато сам и највише сумњив!
- Не желим да се светим. Само размишљам колико би требало да чекам да бих макар мало успео у животу!

- Цео роман о њему у неколико речи не би имао почетак, још мање крај. Неописиво!
- Приморали ме да их слушам. Све остало дописао сам својом руком. Укључујући бег од – стварности!
- Није ми жао што сам стално лагао. За истину – немам времена!
- Постоји једини начин да будемо срећни. Да покушамо!
- О глупостима ни речи. Доста их је било. Испунили смо план до краја века!
- Доћићу ако нећеш говорити. Ако проговориш, не очекуј ме више. Завладао је завет ћутања!
- Имам добар изглед на успех. Поред оволико неуспелих, мора да има и изузетака!
- Моје расположење је лакомислено, а ни ова власт није другачија!
- Ми смо непријатељи који се воле. Из интереса!
- Мрзе ме, а одају признања. То ме фасцинира!
- Псовао сам и галамио. Не због њих, него своје невере. А и ова власт није другачија!

- Када је смењен, отишао је у заборав. Боље него у Забелу!
- Нисам изрицао своје невоље. А и да јесам, не би ме добро чули. Или, ако би се то десило – погрешно би ме разумели!
- Свашта смо измишљали, али смо понешто проговорили. После тишине, вребала је – полицијска патрола!
- Доћиће боље време. Ако дође, дошло је, али не за нас, него за њих!
- Играм на све или ништа. Поштено. Фалсификовање не рачунам као грех!
- Наш проблем није нерешив. Једноставно, не мислите да постоји!
- Ово је идеално време за демагоге. Обећају вам све оно што бисте и ви могли када бисте могли!
- Власт су узели нелегално, а после су владали законито. Све по диктату – диктатора!
- Новинари су немогући. Поред толико слободних медија, влада им је дозволила да мисле – њеном главом!
- Паметан сам, али нисам утицајан. Боље да је обрнуто!

- Има приручника за комплетне идиоте. Већ после првог читања уверио сам се у његову лековитост!
- У општим цртама, дијагноза нашег стања је тачна. Али, праве оцене се крију у – невидљивим детаљима!
- Ни крив, ни дужан, испадох крив, а они ми зарачунаше и камату!
- Пукла је још једна брука. Оне пре ње, брзо су заборављене, а какво нам је стање, и овој се не пише боље!
- За нас су налази о проневери шокантни и неочекивани. Али, оптимисти кажу да права изненађења још нису на видику!
- Фалсификовали су кривичну пријаву. Све је тачно. Само је потпис – нечитак!
- Живот нас учи како да не учимо, али ми учимо како смо учили! Зато нам овако и иде!
- Наша сцена је као џунгла. Молим вас, да ли то говорите о позоришту или скупштини!
- Бољи сам писац од других, кажу критичари, али има и бољих. Зависи од тарифе!
- Био сам наиван и зато сам им веровао. Сада сам још наивнији због своје – наивности!

- Наша стварност је сурова и охрабрујућа. Раније је била само охрабрујућа!
- Примитивно сам самупверен. Срећом, таквих је доста око мене!
- Изабрао сам пут којим се често иде. Онда су ме вође одвеле путем којим више нисам могао да се вратим!
- Хтео је да буде савест друштва. Онда су му показали – затворске решетке!
- Живот су исписала моја сећања. Ничег се не сећам. И када бих се сетио, ничега не бих сетио!
- Мој живот личи на живот. Али, само личи. Довољно за – умирање!
- Бежим од туге, али ме сустиже. Што даље, то опасније по мене. Док не одем где сви одлазе!
- Мој живот је без смисла. Не разумем шта је смисао. И да разумем, било би ми неразумљиво!
- Боље што су ме казнили, јер да ме нису казнили, казнио бих себе што нисам кажњен!
- Избрисали су ме као да се ништа није десило. То им је прешло у навику!

- Дајте ми ту кривичну пријаву да је допуним. Овако ће је одбацити као – неписмну!
- Знам да нисам ове године покраден. Све што је било, давно је нестало!
- Сумња је стуб науке. Да ње нема, одавно би се срушила!
- Ничег се не сећам, а и када бих се сетио, ничега се не бих сетио!
- Хтели су они да ми наметну прљави план, али сам их предохирио. Лепо сам се – окупао!
- Живео сам свој живот. Да сам живео њихов, не бих био свој!
- Држим се друге приче. Прву нисам ни написао. А и да јесам, боље што сам је заборавио!
- Моје размишљање о свему завршава се на почетку. Јер, то је крај мога размишљања!
- То је крај мога краја иако је мој крај далеко од – краја!
- Завели смо ред међу препродавцима дроге. И сами смо се укључили у акцију!
- Ишао сам корак даље, а онда сам се предомислио. Није ред да идем – мимо реда!

- То је могло да се деси, али није се догодило. Или се десило, али не знамо да се – збило!
- Моја интима је скривена. Сви је добро познају!
- Моје прилике су прошле. Неприлике ће се створити, јер сам – велики оптимиста!
- Ушао сам у други живот. Овај су ми давно узели!
- На гробљу се победнички осећам. Због тишине која ме чека!
- Нису ми опростили успех. Нисам се ни надао. И нисам изненађен!
- Равноправни смо добитници прве награде. Урочиће ми је када је будем заслужио!
- Ако глумом кажеш да је глум, не знам да ли ће разумети. Али, ако то кажеш паметном сигурно ће посумњати!
- Прошлост, прошлост, прошлост. То је наша садашњост. Само мисао и – крај!
- Написао сам бесмислену поруку. Размислио сам, има смисла. Само га треба разумети!
- У времену између две паузе, нашао сам своју паузу. И то ми је једино време које има смисла у овом времену – бесмисла!

- Имаш добру идеју, али није време да ми је кажеш. Знаће је – сви!
- Изгубио сам наду. У ствари, да будем искрен, нисам је ни имао!
- Немамо пара за мито, али ћемо замолити професора да нам учини противуслугу. У природи!
- Будала и новац брзо се растају. Срећа је моја што немам пара!
- Знаш шта је проблем у људској доброту. Никада им се не захвале довољно!
- Некада волим да претарам. Нарочито када не волим!
- Не верујем у срећу, али сам уверен да могу да је – дизајнирам!
- Ако хоћеш да помогнеш пријатељима, стално их оговарај код непријатеља. Можда ће се сажалити!
- Прекасно је за све. И нешто више од тога, пријатељу!
- Умем да будем великодушан. Нарочито у тврдичлуку!
- Имам праве речи за све. Само не могу да се сетим почетка, а и крај ми није нарочито јасан!

- Јесам угледан политичар који није више пута осуђиван. За остало не гарантујем!
- Трудим се да схватим, али не схватам. Док не схватим!
- Активно поправљамо наше сећање о прошлости. После тога написаћемо праву историју!
- Везе са гостујућим професорима строго су забрањене. Ноћни термини се не рачунају!
- Живот пролази поред мене. Није поштено!
- У глави се већ пакујем. Оставку сам давно смислио. Боље ја него да ми је они нуде!
- Будите пажљиви. Истина је сурова. Нарочито за оне који желе да мисле својом главом!
- Ово је погрешан тренутак. Само, то треба ти да кажеш, а не ја. Још немам право гласа!
- Ако неко умисли да је добар писац, нека ми се јави. Критику пишем по наруџбини. Накнада у домаћој валути није обавезна!
- Некада мораш да оставиш нешто да би оставио нешто за нешто боље!
- Нестрпљиво чекам предстојеће изборе. Одлучио сам да их бојкотујем!

- Под драматичним околностима смењен. У правом трилеру постављен на бољи положај. У трећем чину – изгубио му се сваки траг!
- Мој живот је игра светлост. Само што је много, много више таме!
- Моји радови су мешавина сна, приче и докумената. Зато су и мени неразумљиви!
- Моја реалност је фикција. У ствари, не знам шта то значи, али мора да је неко то – смислио!
- Моје сведочанство времена је нејасно. Као и наши животи ако их је уопште било!
- Код мене су прошло и будуће време само – време. Не знам да ли уопште схватам његово значење. Зато и нисам сигуран да ли говорим о ономе о чему говорим!
- Креирао сам сцене свога живота, а онда су ми из кордоне полиције саопштили да светло није добро!
- Помешао сам мисли и идеје. Само зато што хоћу да будем неко други од осталих!
- Наш простор слободе је право херојство. У времену неслободе!
- Веровали смо у наша убеђења и то нас је коштало – убеђења!

- Ово није прича о једном добу, него игра времена. Ово не памтим, прошлости се не сећам, а будуће ми је дошло као – измаглица!
- Велики афористичари мисле да су велики. Дајте и мени да пишем где они објављују, па ћете видети ко је ко. Или, још боље: дајте ми – плаћене критичаре!
- Мој крај је нерешив за мене. Зато га и не знам. Срећом, ускоро ћу га упознати!
- Мој живот се креће од речи до речи. Само што ове последње или не чујем, или нисам разумео!
- Јавашлук и неред, то је наша стварност. Да је другачије, било би нам много, много – горе!
- Песник сам или испосник. Углавном сам и једно и другу у исто време!
- Боје, укуси и киша, другачији су у моме крају. Опраштам се од – туђине!
- Имам своје мишљење. Само нећу кажем, јер онда оно не би то било!
- Пишем увелико велику причу, али не знам како да напишем прву реченицу!
- Крив сам, јер сам се нашао у погрешно време на погрешном месту. То ми суд није узео као олакшавајућу околност!

- Одлазим из овог мрака. Да нађем себи – живот!
- Нисам онај како ме виде чувари реда, јер га цртају по оцени – доушника!
- Имам поуздане сведоке. Говоре и оно што нису видели!
- Бићу брз. Све ћу вам рећи сутра о ономе што вас занима за крај века!
- Да разговарамо о поштењу било би тишине. Свако има своју верзију истине, али се боји да је изговори!
- Када размислим, не сећам се тешких времена. Не рачунам ово!
- Ако си рођен глуп, сада се враћаш у то стање. И то то је једина олакшавајућа околност због изговорених речи!
- Нешто се овде брзо и лепо дешава. Не иде на добро!
- Неки мисле да сам веома добар. А остали? Срећа је што су они у већини која ме не интересује!
- Имао сам запажену ролу у моме животу. Нисам им дозволио да ми одузму – главну улогу!

- Био је човек из народа. Када су га изабрали, постао је човек – ван народа!
- Мој сценарио је оригиналан. Други су хтели да ми покваре живот. Редитељ се сложио, а и мени је преостало да пристанем!
- Предложен је за главну награду. Одбио је. Роман још није ни смислио, а они знају о чему ће и како писати!
- Рат је променио моје мишљење о њему. Мислио сам да се ту само пуца. О сексу нисам имао поима.
- Пун сам самопоштовања. Да се домогнем власти, тек би се видело колико се вреднујем!
- Привлаче га тимски послови, али више воли да буде – председник!
- Ништа паметно не знам да радим. Зато ме непријатељи највише цене!
- Не трагам за смислом, јер је све око мене – бесмислено!
- Жири је одлучио да сам најбољи, али је последњу реч имао – председник!
- Јесам примитиван, али када се поредим са њима, још нисам ни за – забавиште!
- Наш живот је музеј на отвореном. Све старац до старца!

- Свој живот изванредно сам провео. Мислио сам на туђе животе!
- О њему је испричано све. Најважнија дешавања, давно су заборавили!
- Ћутим као да ме нема. И да ме има, било би исто!
- Недоказано је тешко доказати. Али, какво је време, код нас је и доказано – недоказано!
- Не знам шта ће бити. Јер, не знам и када бих знао, ко зна да ли бих знао!
- Лепо је седети поред некога ко није глув на једно уво!
- Јесам богат. Добро звучи, али немам пребијене паре!
- Живот је прашума бола, али понекад зна да превари!
- Нису ми рекли зашто сам сиромашан, а узели би ми и оно што – немам!
- Победио сам га речима, али и његове речи су за – памћење!
- Хоћу да нећу да учим. Зашто бих био изузетак када се то једино памти!
- Њега интересују само маргине мога дела. Остало је давно прочитао иако – није читао!

- Каква су времена, критичари, које нисте потплатили, унапред знају да сте – слаб писац!
- Моја живота биографија је лажна и иронична. Да сам је лично писао била би много уверљивија!
- Друга страна моје прве стране је прва страна моје друге стране. И тачка!
- Симултано преводим са свих језика. Нарочито са српског на српски. Да се боље разумемо!
- Живот је код нас забаван. Ако се шалимо и не рачунамо – доушнике!
- Не знам како сам упао у ову замку, али знам да ми је нису направили непријатељи!
- Важно ми је шта мислите о себи. Туђе мишљење о мени обично је копија копије лоше копије!
- Човек ради понекад оно што мора. Ја не морам оно што морам!
- Доколица ме уништава. Нарочито када пишем, јер губим време улудо!
- Писање је језик мог заната. Лош сам у томе, али имам оправдање. Ни они нису бољи од мене!

- Јесења туга је пролазна. Много је опаснија она која долази – непозвана!
- Повремено купујем време. После га потрошим на глупости. Срећа је што оно није прескупо у земљи богатих појединаца!
- Почела је да пада киша. Невреме. Мени је увек тако док је овог невремена!
- У великом граду, док си на улици, као да су ту и пријатељи. Лажем себе најлакше у гужви и када је лош дан!
- Немам свој кључ успеха. То ме теши, јер да је другачије посвађао бих се са власником!
- Изневерен сам јер сам очекивао више. Они су ме уверили да сам у заблуди и да је њихов једини грех што је до тога дошло.
- Постоје многи сјајни писци за које се никада нећете знати. Немају пара да довољно плате издаваче и плаћене критичаре!
- Пишем, бришем, настајем и нестајем. Као многи без талента који мисле да пишу умне критике испод сваке цене!
- Погрешно је рећи да смо земља чуда. Јер да је тако, бар бисмо то видели!
- Мој појам стварности је симболичан. Јер, у моме животу стварности нема. Одузели су ми је преко сваке мере!

- Тајновитост мога живота је недокучива. Чак и мени непозната!
- Мој поетски допринос животу је смешан. Зато су ме, ваљда, и запазили!
- У моме животу је нешто испало како треба. И то се показало – лековитим!
- Хвала критичарима што сам непознат. Да је другачије, полудели би од зависти!
- Имам осећај за простор и време. Побегнем баш када треба!
- Доживео сам нову неправду. Ову ћу им опростити, али не и раније које сам давно – заборавио!
- Верујем у себе, али не у њих. И то је разлог да сумњам у своја веровања!
- Као да сам хонорарни сарадник. Пишем себи о себи – против себе!
- Глупост је оно што не знамо да јесте. Равнамо се као да смо паметни, а нисмо сигурни да смо у праву!
- Његове нове идеје су, у ствари, старе. Само што их нисмо на време приметили!
- Нестварно сам реалан. Не могу да ме препознају ни једни, ни други!

- Због неподношљиве тишине нисам чуо буку. Две боје моје стварности у истом дану. Заноћило се!
- Моје значење времена и сам не разумем. Они још мање разумеју смисао времена у овом времену без времена!
- Магарце сам упознао када сам био мали. Нису оно што људи говоре. Имама много тврдоглавијих од њих!
- Мој живот је једноставан. Између наде и наде остала ми је само – нада!
- Сад их разумем, а нисам их разумео. Потребно је неко време да се разбере – неразумно!
- Човек сам без ослонца. За сада се и не жалим. Ионако ме не би чули!
- Моја прича је класична. Зато је нисам ни прочитао. Не верујем да ћу је и написати док плаћени критичари не кажу колико вреди!
- Мени је све непознато. Чак и оно што знам о себи!
- Неки детаљи из мог живота су за памћење. Други само за – праћење!
- Важно ми је да чујем истину о себи па макар била лажна. Јер, и лажне истине су истине. Само зависи ко их чита!

- Успешно смо решили наше проблеме – тучом!
- Брзо сам реаговао, а боље да нисам. Спавао бих – мирно!
- Цео мој живот је велики парадокс. Зато га, ваљда, нисам ни разумео!
- Сви тугујемо због њихових дела, а они не схватају шта нас је снашло!
- Дуго је трајало њихово ћутање, а онда су се распричали. Боље би било да су и даље говорили – ћутањем!
- Све има смисла до бесмисла. Нарочито – смисао!
- Они нам нуде загонетну измаглицу, али се не предајемо. Знамо шта нам њихове намере доносе!
- Скривам тајне у лажима. Нико не може да их нађе. Не верује тако скројеном животу!
- Ми смо земља немогућих могућности. Тајкуни потврђују да има и златних правила!
- Планирали су три потеза унапред, али не и последњи. Завршили су како нису очекивали!

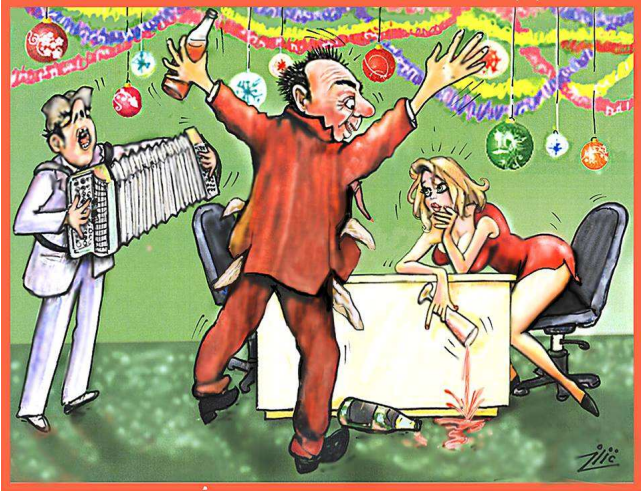
- Њихови планови су лажни. Одавно смо знали, али нисмо хтели да откријемо ту добро скрвену – истину!
- Наша искреност је неограничена. Лажемо само по потреби и – поруцбини!
- Знам да сам крив. Они не знају, али причају. Истина ће бити доказана када је саопштим онако како мени одговара!
- Немогуће постаје могуће. Ово време је доба немогућих могућности!
- Када они кажу да је готово, биће готово. Али дуг је пут док се одлуче пошто ни истину није лако препознати, јер зна да се камуфлира!
- По разликама се разликујемо. И то је једино што нас – разликује!
- Кажу ови на власти да су свесни разлика и то је једино што им је заједничко! Фотеље су ионако без проблема подељене!
- Они су у паници, али не беже. По сценарију, још није изабрана страна!
- Ширио сам истину која је прерасла у лаж, а они у гласине. Нису веровали истини!
- Не разумем их, јер су неразумљиви. Желе да буду такви како би тумачили себе по њиховог програму владања!

- Њихова идила била је кратка – до ванредних избора! Нису се договорили када да их распишу!
- Опростио сам се због свега и зато се тога сећам. Не због опроштаја него због – свега!
- Сањалао сам идеалног мушкарца, а добили идеалну власт. Ипак, брзо смо се разумели!
- Био је заборављени писац док нисам написао есеј о њему. Сада су мене – заборавили!
- Књига ми је променила живот. Још је пишем. Критичари су већ најавили ново ремек дело иако га нису ни видели! Добро је када имате лепо распоређене пријатеље!
- Импровизовао сам живот. Они су само наставили до краја!
- Мислио да је неко, а све слике су лажне. Само му нису јавили!
- Оппростите, заборавио сам на пристojност. Због непристојне власти!
- Код нас је све тешко. Али, бити нереалан, то већ – подвиг!
- Његово излагање је невешто. За све се пита неко други!
- Говорио сам иронично. Нису ме разумели. Ни ја себе!

- Слутио сам слутњу. Сада слутња није слутња. Више је него – слутња!
- Оно што се десило, није требало да се деси, али нема превише разлога да се љутимо што се десило оно што није требало да се – деси!
- Били бисмо срећни када би нам дозволили. Али, неће, јер тада они неће бити – срећни!
- Ово је компликована прича. И зато дуго није решена, а неће ни бити, јер јој се не зна почетак, а крај није на видику!
- Човек је биће које се два пута саплете о исти камен. Мени се догађа и више пута него што можете да замислите. Такав је крај, такво је време и – такав сам ја!
- Гледајте куда идете. Може се догодити да се покајете иако не би требало да се то деси!
- Знам да је све могуће. Чак и оно што ми се чини – немогућим!
- Био сам и господар и слуга. У разним варијантама и временима!
- Добили смо све што смо желели, али нисмо желели све што смо добили!
- Бринем од најављеног развојног бума. Теко ћу народу да објасним све наше раније поразе!

- Ако макетинг промовише политику, онда је то – лаж!
- Пробудио сам се овога јутра и то је поклон који мисли да ми је дала ова власт иако га нисам тражио!
- Наша стварност је чиста илузија. Не изгледа како изгледа!
- Време је за договор, али после договора о – договору!
- Нисмо имали у плану овако да пропадамо. Требало је много, много брже!
- Не могу се извући из овог скандала. Зато су створили нови!
- Почела је двострука игра у којој је жртвована само – истина!
- Колико имаш лажи да бих знао колико да ти верујем!
- Не разумем оне који су у сукобу са мном због тога што сам у сукобу са собом!
- Мој дневник је исцрпљен. Све што је написано – написали су!
- Наше афере су страствене. Зато им је потребно мало више тренинга!
- То је моћ власт. Афера је била лажна, али сада нико не верује да није истинита!

- Разоткрио сам све њихове тајне, али се убрзо показало да су то – празне приче!
- Залажем се за истину, али је лаж била бржа и – уноснија!
- Порушили су ми идеале, који нису били нешто нарочито. Да будем – слободан човек!
- Предвидео сам своја очекивања, а онда сам се разочарао у своја предвиђања!
- Не можеш толико бити против ове власт колико она сама. Неистине су јој дошле ванредних избора!
- Не могу даље, а могу даље, али ми они не дозвољавају да идем – даље!
- Не будите заслепљени својим бесом. Они могу још више да – побесне!
- Није важно шта кажем него како су то – чули!
- Власт је далеко, али није много далеко колико би могла да буде!
- Код нас је истина ствар договора. Зато и лаж има друго лице!
- Уживам у истини, али су ми пореметили – уживање!

- Нама нису потребне запаљиве изјаве. Кућа одавно – гори!
- Од непостојеће вести граде праву вест, а заборављају наше успехе!
- Код нас је све могуће. Зато не чуди што се о успесима владе говори само – повремено!
- Они имају своје тумачење морала. Све је дозвољено што они мисле да је дозвољено!
- Много тога сам научио од њих. Нарочито како да лаж претворим у – истину!
- Не могу даље, а могу даље, али ми они не дозвољавају да идем даље!
- Први пут су поставили границе које неће прећи, а онда су их оборили – обећањима!
- Код нас је истина ствар договора. Зато и неистина има – друго лице!
- Његова прича је занимљива. Препуна је скандала о којима нико не зна праву истину!
- Остварени су моји снови. Прогонила ме она власт, а ова није хтела да – изневери!
- Отишао сам да бих дошао, а боље би било да се ништа није десило!
- Покушали смо да им приметимо траг, али су дошници били бржи од нас!

- Код нас је све могуће и очекивано. Нарочито – неочекивано!
- Одлучио сам да будем срећан, али ми је жао што ћу неке да разочарам.
- Ово је мој најсрећнији дан у животу. Помислите да сам се оженио. Нисте маштовити. Развео сам се!
- Сећам се да се не сећам о чему се сећам!
- Почела је двострука игра у којој је жртвована само – истина!
- Променио сам се преко ноћи. Када су принципи у питању, све је дозвољено!
- Они су господари ванредног стања. Код њих нормално није – нормално!
- Моја будућност је прошла, а брзо сам потрошио и прошло време!
- Ова власт је за поштовање. Дописала ми је узвудљиву причу самоће!
- Моји есеји ништа не вреде. Знам то, али критичари кажу другачије. Варају и себе и мене!
- Да би био убедљив, повисио је тон. Била је то највећа грешка, јер аргументи нису могли да се чују добро!

- Пред изазовима времена, отворени су многи путеви. И то је добро. Али, не ваља, воде нас у крајеве без излаза!
- Моћ тренутка је каткад толико узбудљива да се ништа не може доживети, јер је изгубљено памћење!
- Покушали су да нам говоре о значају светлости у њиховом уметничком владању. Боље би их чули да нисмо иза – решетака!
- Они би хтели да остваре своје снове. Мој је да се више не понове. Превише је магле, неправде и изгубљене наде!
- Нисам завршио започето, а какво је време, боље да га нисам ни започео!
- Мој уметнички потпис је нечитак. Зато ме и не разумеју, а и сам себе не разумем!
- Они су копирали друге. Мени је остало да копирам себе копирајући њих!
- Мене ће превести када преведем себе, јер сам нејасан и без превода!
- Ово је илузија бољег живота. Тако је било, када је било и такоће бити ако буде!
- Мешају се две комедије: живот и смрт. Само, ове друге не могу да се сетим!
- Пошто сам отпуштен, имам генијалну идеју. Нећу више да радим оно што сам радио!

- Ако сте отпуштени, не брините. Имате једну обавезу мање!
- Када дође дан после сутра, сањаћу дан пре јуче! Живот је такав да понекад не разумем и оно што је разумљиво!
- Немојте ме молити за гласање. Довољно сте прећутали оно што је требало да се каже!
- Ако сте завршили препричавање лектире, молим вас, кажите нешто много паметније!
- Стално говорим супротно од њега. Трудим се да проговорим глупосто које ће бити боље него што их можете замислити!
- Моја сиромаштво је стварнија од њихових статистичких података. Оне ме уверавају да сам у заблуди!
- Грешан сам што нисам грешан, јер да сам грешан био бих безгрешан. У већини би се лако договорили!
- Наше време је мање бурно него што они мисле да би требало да буде. Мирно време досадно је за – владање!
- Једина моја амбиција је да не будем амбициозан. У томе сам превазишао и њихове планове!
- Неће урадити оно што је намењено мени. А и када би то урадили, као и да нису урадили!

- Верујем само возовима јер некуда иду. И добро је што су спори, јер не бих стигао на време до железничке станице!
- Нећу да понављам своје грешке. Верујте ми, јер вам не говорим истину!
- Порука мојих неистина увек је нада. Ако би све било истинито, не би ни било лажне илузије о неком другом, лепшем животу!
- Ведро боја мога дана је сан. Молим вас, не реметите ми боје мојих снова!
- Сведок сам своје судбине. Само, нисам нарочито поуздан. Углавном говорим оно што сам давно заборавио!
- Ништа ми није јасно, а и када би ми било јасно, не би ми било јасно!
- Он је млад, паметан и лепо васпитан. Зато га нигде нема. Да је глуп, дрзак и још криминалац, већ би се прославио!
- Одиграо сам све своје улоге. У ствари, да будем сасвим прецизан, остала ми је још само једна, али њу ћу одиграти мимо своје воље!
- Мој лични печат је без печата. Тек треба да га урадим!
- Више нема дилеме да су победили. Једино је питање, ко је, када и како бројао гласове!

- Причам приче да би их испричао. Баш ме брига што их нећете разумети. А и да их разумете, као да их нисам испричао!
- Почео сам причу како се нешто догодило, а онда ме лаж натерала да је завршим. Сада нисам сигуран ни да ли је почетак – истинит!
- Заборавио сам да бих упамтио, а сада не памтим да не бих заборавио!
- Састанак је био успешнији него што сам се надао. Откази важе тек од сутра!
- Ако сазнам истину, њихову ћу искористити као – највећу неистину!
- Најважније лекције научио сам од других, али шта ми вреди када сам их све заборавио!
- Донео сам ти ову причу. Ако је добра, немој да је објавиш, јер данас сви то раде!
- Проститутка је била једина жена коју сам волео. Невоља је у томе што је конкуренција била – жестока!
- Победа личи на пораз. Непријатељи вас још више мрзе, а пријатељи се праве да су лепо васпитани!
- Одбили најбољи сценарио. Био без конкуренције, јер пропозиције то не дозвољавају!

- Тужан сам што су штрајковали, али када сам чуо зашто, сада сам тужан што сам био – тужан!
- Мој рукопис је нечитак. И себи не верујем да читам шта сам написао!
- Мој акценат није добар. Зато ме не разумеју и они који би требало да ме разумеју!
- Мој живот и дело чист су промашај. Лажем. Да би се непријатељи радовали!
- Моје младалачке приче нису лажне. Само сам измислио време, људе и догађаје!
- Очекивао сам да будем награђен, али доживео сам фијаско. Сада бар знају да нисам – режимски писац!
- Малограђански лажни морал одушевио ме. Сада видим право лице њиховог наличја!
- Били су бучни да би показали своју моћ. Сада су немоћни, а хтели би да буду бар мало бучни!
- Галамио је у празно. То му је једино и преостало!
- Она је атрактивна, али неталентована глумица. Не будите наивни ако не знате зашто је редитељ изабрао за главну улогу у његовом филму!

- У нашем политичком апсурду свега смо се наслушали и нагледали. И сада није важно шта се дешавало него како се дешавало!
- Наша комедија није мала. Догађа се сваки дан, али је одавно прерасла у трагикомедију, а ускоро ће бити само – трагедија!
- Достојанствен смо народ. Подносимо све хирове ове власти. Доказујемо колико можемо и када не можемо!
- Код нас је мање-више све чиста импровизација. Само су фалсификовани докторати пажљиво преписани!
- Нека нови почетак буде стари почетак због – новог почетка!
- Гласао је да не добијем награду. Нормално. Нисмо у сродству, а и нисам неки нарочити писац!
- Не зна падеже, а мисли да је добар писац. Није хтео да изневери бабу и своје порекло!
- Причу смо завршили опроштајем. Рекли смо један другоме извини. И никада више!
- Тражим своју слободу. Молим власт да ми је врати. Надокнада – загарантована!
- Немам више своје уверење. Много ми је лакше. Не мислим својом главом и не стрепим када зазвони телефон!

- Нису ми опростили успех који ми ништа не значи. Драго ми само што сам их насекирао!
- Разочаран сам толико да не могу ни да препричам. Нећу ни да се радују!
- Ако је опроштај врхунски дар, онда вам никада нећу опростити што ми нисте – опростили!
- Да ли сам рођен за срећу или тугу не знам. Знам да не знам да знам иако би требало да – знам!
- Баш смо неморална држава. Са овима на власти, лако ћемо, а шта ћемо са осталима!
- Ваш одговор је за шестицу, али вам нећу кварити десетке у индексу!
- Док лажете сами себе, држите ми најважнију лекцију о животу!
- Сиротиња сам, јер ми не дају да радим. Кажу да нас има премало на списку на коме је и моје име!
- Ако стигну пре нас до кутије, они су победници. Мудрост није увек на цени, него брзина!
- Не дозволите да власт примети ваш страх. Може се уплашити, али је вероватније да ће вас још више заплашити!

- Нисмо толико лоши колико можемо бити. Потребно је да нам неко да идеју!
- Затвори су препуни људи који су добили прилику да коначно презиме на миру!
- Верујем у брак. Ипак, нисам се женио. Више верујем у – бајке!
- Посматрам свет и живот из даљине. Зато га и не видим добро!
- Неваспитани и лоши, да би били лоши, требало би да буду веома добри. Осталима је довољно само да су такви!
- Доста смо говорили ћутећи. Сада је време да дефинитивно – заћутимо!
- Између добрих и лоших увек је присутан презир. Само не знамо ко кога више презире!
- Земља је на ивици среће. Од превелике радости, прети опасност да неки добију инфаркт!
- После траљавог почетка, забележио је успешну каријеру. Сада је само на почетку!
- Изненада је крунисан за председника. Сада се прави као да је све било у складу са очекивањима народа!
- Безуспешно трагамо за успешним вођом. Правимо се као да га већ немамо!

- Њен певачки глас је катастрофалан, али јој је стас помогао да буде врхунска уметница. Не може се све имати у исто време!
- Написали су веран сценарио, али су се убрзо уверили да је то била – историја лажи!
- Мој сценарио веран је истини. Пун је непроверених гласина!
- Признао сам да сам издајица, али ми нису веровали. Када су се уверили, нису ни себи веровали!
- Био сам заштићени сведок, али су ме открили. Сада они желе да буду заштићени, али им је полиција за петама!
- Толерантан сам и зато се стално свађам. Не бих желео да моју толеранцију неко погрешно схвати!
- Несмотрено се задужих и сада сам просјак. Да сам био још немарнији, догурао бих и корак више!
- Намећу ми своје мишљење које сам одавно прихватио. Сада немаћем своје, а они тврде да је – неразумљиво!
- Велики сам песник туге. Када критичари читају, умиру од смеха, јер такве глупости нигде нису срели!

- Мој живот је чиста поезија. Само не знам где критичари нађоше баш ту метафору, јер живим у учерици, далеко од цивилизације!
- Вођа може све да саслуша, али не вреди. Одавно је глув за туђе идеје!
- Задовољио сам критеријуме на конкурс, али то није било довољно. Нисам испунио услов више!
- Нисам скренуо с пута, али сам залутао. Када су ми то рекли нисам им веровао, јер су ме пронашли на истом путу!
- Читам новине с брда с дола. Тако су и написане, а не желим да мењам њихов стил и уређивачку политику!
- Две лепе вести у истом дану: отворен је затвор, затворена библиотека. Сада сам иза решетака. Срећом, само – привремено!
- Живим у боемској четврти, али не пијем. Станари предлажу да будем под хитно исељен, јер кварим просек и углед краја!
- Мој живот састоји се од ситница. Мало хлеба и соли. Довољно да ме не прогласе тајкуном!
- Он је уметник ван свих правила. Зато је одавно изгубио оријентацију!
- Не могу да достигнем своју поезију, а хтео бих. Само не знам шта она значи!

- Сви ме хвале што брзо учим. Једино не могу да научим границе Србије. Теши ме што и мој професор географије није сигуран!
- Пре него кажете да је волите, избројите до десет. Да се касније не кајете целог живота!
- Половину времена не знам о чему причам, а за другу половину не знам о чему они говоре!
- Поред њих није уметност проживети, него – преживети!
- Политика је моја инспирација. Зато бежим од ње као ђаво од крста!
- Мој живот и смрт стално су у сукобу. Када помислим да сам готов, огласи се он и каже да није време!
- Живим против њихове воље. И то ми је једина воља коју желим да победим!
- Праву истину о себи не знам. Чак ни они који је боље знају од мене!
- Кап која је прелила препуну чашу моје је говорење. Да сам ћутао, чаша би била проливена и пре те последње капи!
- Узели су моју прошлост и садашњост. За будућност ћемо се тек питати, ако се питамо!

- Народ више није забринут његовом владавином. Извео је све експерименте и – један више!
- Његово дело је одломак познате приче за коју смо сазнали да није ни написана!
- Романса је била истинита, али су догађаји били потпуно измишљени!
- Напуштен сам због скандала. И зато сам хтео да ме нема, али није ми се дало.
- Престар сам да се кајем и умрем на време! И то ми је једина – утеха!
- Њихове неистине било су толико уверљиве да у накнадна објашњења народ није могао да поверује иако су била – убедљива!
- Писац сам у сенци и зато ме нико не примећује. Када изађем из сенке, ни ја нећу њих да примећујем!
- Толерантан сам и зато се стално свађам!
- Знам да знам када знам да – знам!
- За њих је полако луксуз. Споро журе да продају све што је преостало у земљи пропуштених прилика!
- Они журе споро. Тако најбоље виде оно што не би требало да виде!

- У овој земљи демократије ко наплати гласом, платиће – затвором!
- Знам да сам нико и то је импресивно. Чуvari реда нису задужени за моју безбедност!
- Ово стање у земљи поштовања слободе стање је депресивно, али све могућности још нису искоришћене!
- У овој земљи слободе за некога све, за неког нешто, али и то је више од – ништа!
- Наша завера је ћутање. Када би им казали шта оно говори, у затворима не би било места за све!
- Искорачио сам из свог живота и кренуо њиховим путем. То је прва несрећа која ме снашла!
- Изневерили су ме сарадници, али ни ја нисам био – невин! Најбоље је да не читају мој „Дневник истинитих лажи!“
- Наша политика је бескорисна. Они не знају шта причају и шта кажу када не знају шта знају!
- Мирис мога поднебља нећу дати. Ниједно обећање није вредно тог далеког сна мога детињства!
- Најгоре је када се не пише о њима. Зато је најлакше новинаре назвати – издајницама професије!

- Нису успели иако су успели, али не толико колико су мислили да ће успети!
- Чињенице су тврдоглаве, али могу да буду забавне када их они кроје по својој вољи!
- Кренули смо низбрдо, али смо лако стигли до циља. Дна нашега – дна!
- Прави је тренутак да остваримо нове промашаје. У томе ће ова власт свестрано помоћи!
- Стигле су добре вести. И комшије су остале – без посла!
- Од како сте без посла, имате времена за романтику. Мисли власт на вашу лепшу будућност!
- Он је човек овог времена. И минималац му је довољан да задовољи потребе. Ако се шалимо!
- Чему речи када немају значења. Али, чему смисао када не препознајемо мелодију гласа!
- Променили су ми живот и померили границе мога уметничког гласа. Сада имам довољно глупости о којима могу да пишем без измишљања!
- Без речи, ја сам – без речи!

- Скроман сам и неупадљив. Ако и то буде засметало њима, потпуно ћу променити мишљење о њима!
- Као да се ништа није догодило, а догодило се. Само што ми не знамо да се догодило!
- Заштитили смо истину од неистине. Сада нам предстоји да утврдимо шта је шта!
- Имамо свакојакe чуваре. Још да запослимо чуваре мисли, и наше друштво биће потпуно безбедно!
- Нису окупирали народ. Само га штите кордоном полиције!
- Понижени смо, али храбри. Бар нам мисли неће узети. За речи, питаћемо се и без питања. Из ината!
- Промена у нашем друштву је увек могућа. Ево, пролеће, лето, јесен, зима. Па опет – коло околo!
- Они из круга двојке најбоље виде Србију. Ако се шалимо. Боље него да плачемо, а плачемо!
- Када буде биће оно што мора да – буде!
- Имао сам све што сам имао, а сада имам оно што никада нећу имати!

- Никада није теже него када добијете шансу. Зато не журите у животу ако нисте спремни да је искористите!
- Почните да мислите или спавајте. Избор је ваш! У ово време, није то тешко!
- Јесмо напуштени, јер мислимо да смо напуштени, а нисмо напуштени. Уверава нас – власт!
- Тако је ако кажеш то што мислиш или само мислиш да то кажеш!
- Ништа није као што мислимо да јесте. Јер то што мислимо није цела мисао. Још мање изабрана мисао!
- Научила ме ова власт да се бојим. Нову нећу овако дочекати. Научићу – ненаучено!
- Ово је позив за буђење. Ако можемо да се пробудимо у овој галами – истомишљеника!
- Ценимо твоје време. Само, молим вас, не зовите ме у ваше невреме!
- Коначно се остварили моји снови. Признат сам у своме – селу!
- Није ме ова власт познавала, али ја њу јесам. У томе је моја – преност!

- Протраћио сам живот, а једино сам хтео да напишем добар сценарио. Умешали су се, ненајављено!
- У овој земљи пропуштених прилика ако желите да будете успешни – понашајте се тако!
- Пријатељима говорим да су искрени, али они не мисле тако. Такви су прави пријатељи!
- Имам дневник жеља. Ниједна ми се није за сада испунила!
- Живи брзо и оди стар. И не сећај се пролазности!
- У моме животу и сама смисао очекује – занимљив пут!
- Говорим ти све што желиш, али да не кажем све што хоћу!
- Када читам шта су исписали о мени, не препознајем ни себе, ни њихов исписани рукопис!
- Понекад треба пронаћи изгубљене, а понекад изгубљени треба сами да се пронађу!
- Мислио сам да постоји неки смисао у моме животу. Велика шала!

- Хвала што ме нисте примили у ваше позориште. Примљени сте. Трагедија!
- За добре успомене потребно је више од доброг памћења!
- Остао сам без гласа. Украли су ми га. Не мислим на гласање!
- Најважнији су ми људи које познајем. Не на ТВ!
- Моја изјава је варљива. Преварила и мене и њих!
- Лутам у животу, али нисам луталица. За сада се нисам изгубио, али то није искључено!
- Живот је као загонетка. Ако га волиш, сигурно ћеш га разумети!
- Себи нисам веровао. То ми је помогло да верујем само – њима!
- Затвор је једини мој дом. Бескућник сам!
- Ово је крај увода и крај краја, али није крај, јер му недостаје сам – крај!
- Никада не завршим што почнем. Увек изненадим таквим крајем!
- Желео сам да будем писац, али нисам талентован. Ни њима то није пошло за руком!

- Испричаћу вам тајне о себи, које ни не знам иако мислим да их познајем!
- Наш бог мисли да је постао већи од живота.
- Волим те, не што те волим, него што те волим више него што те волим!
- Од копије до копије само нас фалсификовани докторати – деле!
- Шокирало ме њихово владање, јер сам изневерио – себе!
- Они су само сенка умишљених величина. Ма, нису ни то. Само ми се чини!
- У сиромашној Србији почиње игра милиона. Не динара него гласова!
- Почела је игра надмудривања. Сналажљиви против сналажљивих. Паметне нико ништа не пита!
- Код нас је уведена нулта толеранција за – толеранцију!
- Они говоре о свему и свачему, јер нема о чему да говоре!
- Сумњиво је све што је сумњиво. Сем сумње коју тек треба доказати!
- Нећу да им верујем иако им верујем, јер не заслужују да им верујем!

- Код нас возови стижу тачно на време. Уз толеранцију за десетак часова и један дан!
- Нисам нашао оно што сам тражио, али сам нашао оно што ми је било потребније!
- Лице ми је одавно озбиљно, а хтео сам да се насмејем овој власти. Безуспешно!
- Не радим на црно, а што бих и радио када ионако – не радим!
- Радим оно што радим. Чекам посао. То је утешно у овом времену без времена!
- Терали ме да певам, а мени се плаче. Не због суза него – плакања!
- Плаче ми се због плакања и то је једино плакање које личи на – плакање!
- Наш живот је много озбиљнији од живота, али схватимо када то не можемо да схватимо!
- Отишао сам на скривено место, јер не могу да схватим ову распојасану стварност.
- Моје време је и њихово време, али они би хтели да буде само – њихово!
- Одустао сам од одустајања и то је једино одустајање које је више од – одустајања!

- Ништа ми није фалило, а мени се чини да ми фали баш оно што ми није фалило!
- Недостаје им чиста страст владања. Без ње, све је пука импровизација, али народ се за то не пита!
- Мој грех је што им не верујем. Када боље размислим, безгрешан сам!
- Трагао сам за истином и пронашао лаж. Сада нисам сигуран да ли је истина лаж, или лаж – истина!
- Моја аутономија је толико смешна да ме нагони да стално будем – бесан!
- Његова аргументација је невероватна и то му је помогло да буде оно што јесте!
- Када власт почиње да решава неки проблем, треба се уозбиљити. Невидљиви кордони чекају иза кулиса!
- Диктатура је право лице другог лица власти!
- Они не лажу, јер је то њихова истина. Само што је погрешно разумемо!
- Ова власт је толерантна. Да није тако, на улицама би кордони полиције стално изводили – циркус!
- Наш бог није без врлина. На сва своја питања увек даје одговор!

- Најслободнији грађани су затвореници. Нико не сме да их – бије!
- Моја савест је без савести. Да је тако, увек се уверим на гласању!
- Таскамо да не бисмо заспали, али су овој власти буновни људи – најопаснији!
- Мој стил писања је површан. Тако ме читају и – тумаче!
- Моја мисао није преводива. Написана је тако да се не може ни – прочитати!
- Чуваре реда највише је бринула моја неухватљива мисао. Ни ја је често нисам сустизао!
- Да бисмо разумели њих, требало би да разумемо себе. А то нам често и пође – наопако!
- Наша кућа је и моја ако ми они дозволе, али нисам сигуран да се за то они питају!
- Мој регистар појмова непогрешиво је скроман. Довољан да макар разумем самога себе – повремено!
- Непогрешиво је прогнозирао пад једног режима. Десиће се заиста и да – падне!
- Ретко су ме виђали међу њима. Нисам човек кога краси – каријера!

- Шта је после било сазнали су и пре него што је било. Имају они своја мерила догађаја и времена!
- Не знам да пишем обичне романе. Ни оне краће. Чак ни приче. Друго нисам покушавао. Желим да будем – непочитани писац!
- Ако желите да budete несхваћени писац, кратак савет. Идите у – риболов!
- Најгоре афоризме објављујем на инернету. Не желим да се моји највећи непријатељи – превише секирају!
- За неке је ова власт добра. За друге, баш, баш добра. За треће, ђаво да је носи!
- Када помислим на тајкуне умирем од смеха. У мом крају њихова имена су на евиденцији центара за социјални рад!
- Шта ће нам брзе пруге. Сада се у возовима млади упознају, заволе и договоре венчање. И по жељи проведу – прву брачну ноћ!
- Вршњачко насиље је у порасту. Тек ће бити права слика када се укључе – родитељи!
- Од њих можемо да очекујемо све и – два пута више од тога!
- Мој живот је грешка. Веровао сам свакој власти!

- То је исправна одлука, али нећу да је донесем. Хоћу да изненадим непријатеље!
- Тренутно сам храбар, јер нисам проговорио. Касније могу да погодим шта ће бити!
- Моје илузије су нестале. Једна или две више или мање, не мењају свет!
- Њихова мисао је једино важна. Остале су – остало!
- Храбар сам. Још нисам проговорио. После тога, не питајте за наставак приче!
- Подсмехнуо сам се себи због подсмеха власти. Као да сам учинио неко велико дело!
- Утрнула је моја мисао, али се бојим да се не деси и мојим речима!
- Осећам се као пред празник. У пролазу времена!
- Мој систем успеха није ништа посебно. Решио сам да победим себе и – успео сам!
- Не видим и не памтим. Они су ме натерали. Сада смо сви – мирни! Док ми се не врате вид и памћење!
- Чудно је што се чудим, јер нема разлога да се чудим сем свога – чуђења!

- Пишем своју аутобиографију, али неће бити моја. Препишаћу шта су други сазнали о мојим – мислима!
- Само су детаљи важни у моме животу. Остале ситнице исписали су они по својој вољи!
- Моја драма није лична, јер је слична другима. Али, и њихове нису само њихове, јер личе драми моје драме!
- Видео сам истину, али она није видела мене. Док ме не види, као да је ни ја нисам – видео!
- Када будем испричао о себи све што други причају о мени сазнали бисте два живота у једном. Лепо, за добру драму о истинитим лажима!
- Нас су спојиле две пролазне судбине: време и време. Али, то власт не схвата или не жели да разуме!
- У ћутању сам препознао свој говор против овога доба. Моја тишина разбила је провалију – безизлаза!
- Знам за беле ноћи. Чули сте и за црне ноћи. Али, моје нисте упознали. И боље што је тако!
- У успомена живота само су важани детаљи. Немам ни једно, ни друго!

- Говоримо о нечему о чему се говори. И то је једини говор међу нама!
- Једина света реч код нас постала је власт! Да човек пукне од – незнања!
- Диктирали су услове, а сада њима диктирају. Тако се ради у демократким друштвима!
- Молим власт да упамти моју поруку младости: у моме речнику не постоји реч – страх!
- Измислићу реч коју нећете упамтити, а ако се то деси, нећете моћи на прави начин да је протумачите!
- Причам више него што сам смео и зато ћу бити кажњен више него што би требало!
- Оптужили су ме да сам подржавао власт. Питам вас: од када је ћутање кривично дело!
- Договорили смо се о чему није требало да се договарамо, а свађали се о ономе због чега није требало ни да говоримо!
- Када ово време прође вратићу се – правом животу!
- Није увек све како вам се чини да изгледа. Ово време има и другу страну – туге!

- Желим вам да сањате живот по своје сценарију. Ако тражите помоћ ове власти, на погрешном сте путу!
- Верујте својим веровањима и никада немојте да изневерите своје – сузе!
- Нас ће занимати оно што вођа каже да би требало да нас занима!
- Народ, то је његова фотеља. Све остало су – празни реферати!
- Брисани простор је једино што ми ова власт даје. Преостају кородони полиције да одраде свој посао!
- Ако мислите да лажете, промените мишљење. Они су одавно научили прву лекцију владања.
- Друга страна моје туга је исписана. Прву сам одавно заборавио!
- Обмањивао сам себе лажним говорима да су истине. Када сам схватио, више немам времена да исправим несхваћено!
- Моја долина препуна је бола, али из даљине тражим само ту долину бола мога одрастања!
- Мој живот је бајка. Само је треба – измислити!

- Немам пасош. И не треба ми. Живим у свом свету!
- Има две добре и једну још бољу особину: не пуши, не пије и не воли да му други одређују живот!
- Да не верујем у себе, веровао бих у њих, али тада не бих веровао себи!
- Где се може наћи цела Србија. На старим географским картама. Али, ни њих нема у продаји!
- Бранио сам се ћутањем, јер је то једино што сам имао да изјавим!
- Закони су толико добро да је препоручено да их тумаче и – полуписмени!
- Млада полицајка осмехом обара с ногу. А тек захватом. Боље да ћутим!
- Лоша је вест што смо уцењени, али је добра што нас неће сменити. Нисмо на власти!
- Прислушкују ме, али не вреди. Све тајне налазе се у – моме сефу!
- Њихов списак издајника је предуг. Жао ми је што и мене нема међу њима. У затвору бих био безбеднији!
- У праву сам што нисам у праву, јер су сви у праву. А то је – сумњиво!

- Имам неколико мисли које бих радо поделио са вама, али боље да размислим. Није згодно време!
- Моји највећи промашаји нису они који су били него они за које знам да ће се догодити!
- Иза сцене је много занимљивије, али не би било лепо да се виде баш сви детаљи!
- Пристао сам да ми смање пензију, али нису стигли да пронађу адресу. Бескућник сам!
- Део сам тајних центара моћи. Не могу ме пронаћи да ми – одузму достојанство!
- Отворио сам све своје тајне архиве. Зачудили су се када су видели шта се у њима не налази!
- Све о нама им је познато, сем правих чињеница!
- Нисам од оних који бришу сузе због ове власти, јер још плачем због оне, а због ове ћу када буде – она!
- Невин сам, али њих то не интересује. Важно је да су испунили план!
- Победили су нас најјачи не што су најјачи, него што најјачи нису хтели да на изборима буду – најјачи!

- Сами смо измислили проблеме, јер немамо преча посла. Чак смо и без тога остали!
- Дозвољено је лупати глупости. Посланици су добили – озбиљну конкуренцију!
- Тужилаштво је доказало да сам невин. Суд се мучио да донесе оптужујућу пресуду. Сведоци су били баш дарезљиви!
- Мој живот би побегао од мене. Али, ја му не дам!
- Угружена је будућност младих. Полако се затварају границе!
- Када се сукобе морал и корупција, страдају поштени. Они други корумпирају друге!
- Почетна тачка мога пада далеко је од мене, јер сам одавно у провалији!
- Мој живот уредио сам алкаво. Ови су га средили. Технолошки сам вишак!
- Заблуда је да они немају свој циљ. Деценијама пишу наше – биографије!
- Моја прича је искрена, јер је лажна. У моме крају то се једино цени!
- Отворили су нова питања да би заборавили стара којих се више нико и не сећа!
- Дао бих два живота за један прави!

- Моје мисли говоре, јер када проговоре, обавезно – заћутим!
- Не смем да поставим ниједно питање, јер би уследило питање на које не знам – прави одговор!
- Да бих схватио колико сам глуп, ствари сам довео до апсурда и уверио да сам само – ограничено паметан!
- Он није демагог што нам продаје маглу него што почиње да верује да му народ верује!
- Признајем да сам лењ и глуп, али ћу се у то уверити када мој докторат прогласе – чистим фалсификатом!
- Трагам за смислом живота. За сада сам пронашао само – траг!
- Од када сам почео да пишем кримиће, бавим се криминалом. За сада ме још нису пронашли чувари реда!
- Почашћен сам привилегијама. Први за храну у народној кухињи!
- Наплатили су слободу говора. Прву рату измирио сам у - затвору!
- Баш сам храбар. Псујем шефу све по списку. Само ме он и његови доушници никада нису чули!

- Живим у уцерици. Посматрам велеград који је кратко остао у мраку. Да ме стигну, потребна су два живота!
- То је то. И зато не мењајте брзоплето ову власт, јер друга можда неће бити – то је то!
- Научио сам нешто. То је мало, али је ипак мало више од – мало ништа!
- Ови горе кроје ми судбину, а нису изучили кројачки занат. То је могло док је на власти био – бравар!
- Поносан сам због свог поноса, јер да њега нема, не бих ни био – поносан!
- Унапред сам распродат. Само не знам до када ће то трајати!
- Сви смо на новом тесту. Резултати су неизвесни, али су добро познати!
- Подругљиво ме гледао као да сам новинар, а ја сам обичан народни посланик. Не пишем лажи. Само гласам како ми се каже!
- Гледао сам туђа посла, а онда сам схватио да ни моја ниси много боља!
- Нећу добити награду за роман године. Жири је чудан. А и роман нисам написао!
- Ту глупост коју сте чули само сам ја могао да вам кажем, јер је за то потребно више глупости него што можете да замислите!

- У песмама славимо победе. У рефератима лажи. Истину смо оставили за неко друго време!
- Они једва чекају да га нема, а он из ината упорно доказује не само да га има, него да ће га дуго бити!
- Боље да сам мигрант него бескућник. Бар бих имао оно што немам у својој земљи!
- Не бих волео да ми полиција чува леђа. Осећао бих се – несигурно!
- Он има непознати број саветника. То је и за њега – службена тајна!
- Одмерен сам, благ и стрпљив док ме лажу, јер знам да то добро знају!
- Када они проговоре истину, не могу ни себе да препознам!
- Нисам огорчен на ову власт, јер није изневерила моја очекивања!
- Све наше везу су покидане. Зато нас власт не може ни да чује!
- Ако је љубав чиста уживанција, онда је мржња – чиста непогода!

- Сцена је једино место где се види оно што се види, а требало би да се не види!
- Мрзели смо, али не толико да се и даље још више – не мрзимо!
- У животу нема лаких одлука. Чак и онда када се ви о томе ништа не питају!
- Уредници су једва попунили политичку рубрику. То је добра вест. Мирно је код нас и суседству!
- Циљ свих циљева је циљ. Само зависи шта нам је – циљ!
- Новинар сам и немам проблема да вам кажем истину. Не лажем што морам, него што се тако осећам пријатније!
- Кључ је у мојим рукама, али сеф је у њиховој банци!
- Моја истина је скривена. Ни сам не знам да је препричам!
- По ко зна који пут морао сам да слажем, али није довољно. Они убедљиво воде, јер се њима верује!
- На корак сам до сна. На листи за посланика. Место последње, али и то нешто значи!
- Његова књига је без концепције. Да је имала, била би још гора!

- Хтео бих све, одмах и кратко! Времена су таква!
- Моја истина је нечитка, а и њихова није много боља. У томе смо бар исти!
- Сви из моје породице велики су глумци. Вешто играју улоге срећних људи. А то је код нас – прави подвиг!
- Кроз живот сам ишао сам. Лопове нисам подносио, а и ови горе су ми исти!
- Они нису прави посланици. Свађају се као да их није народ бирао!
- Мржња, освета или гнев. То је довољно за добар роман, али мало за демократско друштво!
- Ово је време неспокоја. Али знамо и за боља времена!
- Бојкотовао сам своју намеру. Нисам гласао. Сада сам – поражени победник!
- Они су нам радили ужасне ствари, али шта нам ови спремају неће стати у све реферате!
- Преварио сам се што сам се преварио, али како је она мене преварила, моја превара је – прави подвиг!
- Отишли смо корак даље. Још један и – корака неће бити!

- Негирао сам да сам негирао лажи, а сада негирам да је уопште било – лажи!
- Имате ли нешто да ми кажете? Не, све лажи знам о вама. Истина ме уопште не занима!
- Избрисао сам прошлост. Баш ме брига што је ви памтите. Ипак, не знате најважније детаље!
- На безобразлук одговарам истом мером, а могао бих и – двоструко боље!
- Знам само за успехе, достигнућа и победе. Ово време није у мојој биографији!
- Добио сам непристојну понуду. Да будем посланик. Где баш мене нађоше. Не знам ни где је скупштина.
- Свађам се са собом због ове власти. Толико ме понекад изнервирају да ми дође да их заменим!
- Увређен сам и разочаран. На себе. Они ме не могу изнервирати, јер сам се навикао на њихове неистине!
- Они не понављају грешке претходне власти. Сада су много оригиналнији, али је остало премало да се покраде!
- Наши званичници су прави миротворци. Када држе говоре као да имају убојито оружје у руци!

- Пролази један ненормалан дан. Вође нема на ниједној телевизији! Али, има довољно времена да се одрже две-три ванредне конференције за штампу!
- Моја ауторска машта је скромна. Све је већ написано и, углавном, лепо преписано!
- Моја истинита биографија има само једну реч: катастрофа!
- Живим у свету сиромаша. Све нас је више. И то ми је једина утеха!
- Ова власт је провокативна, али заводљива. Зато дуго траје!
- Посланик сам. Дижем руке када ми – редитељ буде дао знак за покрет!
- Мој нови ненаписани роман је „Дневник судбине“. Предложен за награду. Био сам у жирију када су је они добили. Време је за реванш!
- Мој живот је дирљив до суза. Ускоро ни суза неће бити!
- Због малог страха, плашим се ове власти. Да је велики, знао бих шта треба да се зна!
- Новог директора хвале. О претходном све најгоре. И о овоме ће. Када – оде!

- Ова власт личи на празну причу. То постаје досадно, али какво је време, потрајаће као турске серије!
- Ова власт има слуха за нове идеје. Али шта вреди када је народ одавно глув!
- Имам велику подршку што ово радим. А ја се само глумирам да ме сви виде! На интернету!
- Добар сам писац и зато не желим да објавим ниједну књигу. Нека се радују моји непријатељи. И пријатељи, још више!
- Сурова је данашњица. Избори би само – погоршали стање!
- Људи слободног духа нису пожељни. Пореметиће досадашња достигнућа!
- У условима у којима живимо, чудим се како не схватамо изваредне успехе актуелне власти!
- Лакомислено сам упловио у превару. И сада се горко кајем због своје памети!
- Ближи се јутро. Мени не свиће. И неће док је ове машинерије!
- Не разумем ову власт, али сам дирнут њеном пажљом. Подигли су нови затвор и затворили још једну фабрику!

- Тражим уверење да напишем „Дневник једне будале“. Доктори се нуде по повољној цени!
- Самовао сам у природи. То је једина бука од које никада нисам – оглувео!
- Између мене и догађаја нема никакве везе. Сем овог времена и ове – досадне власти!
- Моја реч није само моја, али је моја док буде само – моја!
- Живот ми даровао тугу. Све остало заслужио сам колико су ми дозволили!
- Мој живот је без превода. Зато га ова власт не разуме!
- Добио сам највеће признање и заштиту. Прецртали су ме из круга – опасних писаца!
- Скинули су моју драму са репертоара, а нисам је још написао!
- Чувам се од себе самог. Увек ћутим, а када не мислим, опет – ћутим!
- Старе људе два пута забораве. Први пут када пожеле да их забораве, а други пут када их – стварно забораве!
- Постоје три начина да се нешто уради: прави, погрешан и по вољи чувара реда!

- Искористио сам изборну паузу на најбољи начин. Докторирао сам!
- После избора поправио сам ствари које ми недостају. Нарочито у – новчанику!
- Непобедиви смо. Поред гласачких кутија имамо своје људе. У забитим селима – само своје!
- Жена га преварила, али није знао. Пре тога се – реванширао!
- Има одличног менаџера. Све угоди што јој је потребно. Зато је на врху топ-листе!
- Прелазак из странке у странку, по убрзаној процедури, биће отворен до ванредних избора!
- Посматрам политичке промене и дивим се колико сам миран у оронулој кућици – без грејања!
- Наши ванредни избори неће бити ванредни него редовни. Само две године раније!
- Пишем роман о животу скитнице. Главна личност нисам ја него моје друго ја које уопште не видим!
- Нисам ни писац, ни писац. Нешто између. Скоро ништа!
- У животу је све могуће. Зато не би требало да нас изненаде – немогуће ствари!

- Његова девиза: хоћу сад и хоћу све! Узимам даљински и – палим!
- Нисам радостан због ове власти, али сам радостан због – непријатеља!
- Емитовали су лажну вест, а касније су саопштили да је истинита. Само, све што су раније емитовали, догодило се после – демантија!
- Његова тврдња је без објашњења, јер је тако изречена да је – необјашњива!
- Код нас је корупција болесна, али се ускоро не очекује њена – смрт!
- Када код нас прође дан без афера, то је – пропало време!
- Добио је посао из снова. Да буде – доушник!
- Променили су ми лице мога лица. То је оправдање што ову власт – не препознајем!
- Када сам схватио шта је њихова истина, нисам веровао. Све супротно било је – истинитије!
- Наше време је превртљиво, а гимнастика није моја омиљена дисциплина!
- Реку су препливали непливачи. Другима ниси ни дозволили!

- Стала ми реч. Да сам допричао, не бих је више ни – причао!
- Суштина ове власти није у целини него у детаљима. Зато је и не разумемо и када је – разумемо!
- Тема мог живота је тишина. Доста је галаме у окружењу!
- Ребус није тежак, али мој живот није у стању да прескочи ни прву препреку!
- Наша боемија се баш искварила. Нити пије као што се пило, нити гласа као што се гласало. У складу са новом тугом и новим заборавом!
- Кажу да се ништа није десило, а десило се. Само што ми не знамо да се десило!
- Његов ауторски глас је нејасан. Таквих је највише, али добро плаћени критичари не мисле тако!
- Досадан сам тип. Зато сам у сталном сукоби са овим временом које лети као вихор!
- Прешао је границе доброг укуса. Ускоро ће и наше границе!
- Споро мислим. Не могу да пратим ове који за све нас – мисле!
- Наши одговори нису сигурни, јер не знамо какве ће нам замке поставити!

- Јесам човек са стилем, али не и са ставом. Зашто да се мучим када су ми га они – позајмили!
- Мислим лењо. Бојим се да ме не упростоје!
- Сећање се удаљило, а ови би хтели и то да ми сруше!
- Између незналица и тзв. учених људи мала је разлика. Први треба да уче, а други да се врате да уче!
- О свом делу причам све најгоре. Боље него да ме плаћени критичари хвале – лажима!
- Мој слоган о овој власти је празан, али говори све и – више од свега!
- То што ја размишљам логично, за њих није. И све више верујем да су у праву!
- Мој речник нема песнички говор да објасним до које смо мери туђи. Власт ми у томе највише помаже!
- Не могу да се навикнем на ово време. Било је и горих дана. Али, власт ће помоћи да се и то – превазиђе!
- Они хоће да их чујем како им одговара, а ја само како су изговорили ту – накарадну мисао!

- Због овога стања прогања ме мој глас. Не чујем себе. А оптужили ме да сам им рекао нешто што се не говори!
- Живот је препун лажи. Остало су – неважни детаљи!
- Јурим у паници. Бојим се да ме ова власт не сачека у – кафани!
- Њега не треба посебно представљати. Има га довољно у црној хроници!
- Борбен сам од рођења. Смрт ће ионако доћи ненајављено!
- Пристојан сам лажов и не желим да правим компромисе са онима који говоре само истину!
- Истина је нека врста неистине у другом огледалу!
- Моја мисао не значи ништа. Њихова још мање. И то је утеха моје утехе!
- Пропала је моја мисао, јер је била таква да је и сам нисам разумео!
- Нисмо читали записе младог новинара. И боље. Буни се против режима. И ми смо се бунили. Ево шта смо дочекали!
- Писање је поље духа. Све имам, само ми то недостаје!

- Немам јасне планове и идеје. То ме не брине. Мучи ме што их и они немају, а хтели би да ми их - узму!
- Његови коментари су провокативни. Моји још гори. То се зове демократија дијалога – без рукавица!
- Надам се бољој будућности, а када је она стигла, боље да се нисам надао!
- Наше време идеално је за живот. Само то не примећујем због због дугих редова у народним кухињама!
- Наша ситуација је комична, а изгледа трагично. Удружени смо јачи: смејемо се и плачемо – заједно!
- Мој живот је фарса. Био сам ништа. Сада сам само – бескућник!
- Његова зарада је одлична. Довољна да преживи – прошли дан!
- Пронашао сам мој изгубљени рукопис и сада пишем ново дело под називом – фалсификат!
- Његово владање је преседан, али није изузетак. У демократским режимима то је уобичајна пракса!
- Он је дефинитивно најбољи писац. О томе се стално говори иако није ништа објавио!

- Моји романи недоступни су широј јавности. Из ината нећу да их штампам!
- Моје амбиције су нескривене. Бољи сам него што мислите, а гори сам него што ме плаћени критичари оцењују!
- Они су громогласни да се други не чују ни на једној телевизији!
- Мој стваралачки карактер је у хаосу. Да није тога, не бих могао да смислим нешто глупље!
- Земља смо талентованих будала. Нема смисла да себе превише – истичем!
- Наше недаће могу бити веће. Потребно је да влада мало више помогне, јер она је за то талентована!
- Све животне приче су испричане. Само, моју нико није написао. Негде се затурила!
- Јесам на ветрометини. Могу само да се прехладим. Али, ако се њима деси, не знам да ли ће – преживети!
- Не верујем у оно што говорим. Само их имитирам, јер исто мисле, а неће да кажу!
- Моја вербална побуна је легитимна. Не буним се против власти, него своје побуне!

- Пред закључење листа стигла лоша вест. Уредницима лакнуло, јер сада има чиме да попуне насловну страну!
- Опозиција је стварно немогућа. Хоће да сруши власт када му време није!
- Извештај је готов. За коначну истину, чека се само његов потпис!
- Изненађен сам и љут што сам уопште изненађен и љут због ове власти када сам одавно знао каква ће бити!
- Од нас нема шта да траже. Све што је било, одавно су узели!
- Живим српски сан. Може да буде и горе! Потребно је да се само заинате!
- Не волим да сам у нечијој сенци. А владара за то не треба ни питати!
- Владају ефикасно, лепо и лепршаво. Чак ни сви статистички подаци нису довољно убедљиви колико би могли бити!
- У сваком граду народне кухиње раде беспрекорно. Зар то није довољно да се овој власти – стално аплаудира!
- Политика је спорт високог ризика. Главни потези вуку се иза завесе. Новинари ту служе као – писмоноше!

- Усамљен сам, али не и напуштен. Власт ме штити од сваке врсте побуне – кордоном полиције!
- Моја стваралачка биографија је нејасна. Другима – бизарна. Трећима – нечитка. Када боље размислим, човек сам без биографије!
- Почетак новог почетка. То је почетак нове књиге која ће бити написана на новом почетку почетка године!
- Вођа ради за наше добро. Сви смо на генералној проби!
- Добио сам нову шансу. Да одем до НСЗ или народне кухиње. Избор је бесплатан. И биће поновљен бар неколико година!
- Верујем у своје могућности, али шта вреди када нисам успео да их уверим. Да будем искрен, ни мени није пошло за руком!
- Сатерани смо уза зид. И то је добро. Бар смо у заветрини!
- Запалио сам ватру у себи, али су је угасили. Смрзавам се – у незнању!
- Не сумњам у њихову него у своју сумњу. Ако је не уништим, уништиће она мене!
- Ако је тачно да будућност почиње већ данас, одавно сам у прошлости коју сам негде – затурио!

- Живим у алетнативном животу, јер од овога немам мира!
- У мојим џеповима је сва моја тајна. Немам ни пребијене паре!
- Препознали смо се, али је било касно. Када се све позаборавило!
- Анонимни сам писац. Нећу да ме заведе критичари!
- Преиспитивао сам се и видео да ништа не знам. Касније сам се уверио да ни они нису много бољи!
- Живот су ми опустошили. Знају они то и много боље да раде. Видећете ако им дате нову шансу!
- Живим у гету сиромашних људи. Бар смо слободни и достојанствени!
- Пишем без икаквог смисла. По томе нисам оригиналан, али сам – оригиналнији!
- Код мене су спојене две ствари: одважност и кукавичлук. Они ме виде као бунтовника, а ја сам ово друго!
- Хоћу да напишем ремек-дело, али не вреди. Немам времена, а што се талента тиче, ту би већ могао некако да се снађем!
- Наш крај је процветао. Не због ових који владају. Стегло је пролеће!

- Немам ни напукло огледало да себе видим. У дому за умирање само две сенке око мене. Ја и – моја сенка!
- Хтели су да ме скину са репертоара, али нису успели. Предохитрио сам их. Ни драму нисам написао!
- Одавно је покренуто лудило промена, а сада влада само – лудило!
- Некима је први корак био да фалсификују – фалсификовано!
- Иако пишем глупосто, настављам. Колико нас има, мене неће ни приметити!
- Мој акценат није коректар, али искрен. Важно је да нагласим оно што се вама допада!
- Осећам се Хамлетовски: „О проклета наивности, ти си моја судбина!“ И дођој до старости!
- Од оне власти добих чир. Од нове, пролупа срце. Од следеће, нећу, ваљда, превремено нестати!
- Нисам потписао оно што је требало да потпишем. Више нема минималца, раног устајања и климања главом. У животу и тврдоглаве грешке могу да буду лековите!

- Случајно сам почео да пишем и сада сам случајно писац. Неки су много бољи, јер су имали добро плаћене критичаре!
- На крају свих крајева остаће речи. Или боље речено – тачка. Као знак једног и почетак другог краја нашега краја!
- Могао сам више да сам хтео више. Хтео сам, али зашто нисам – хтео?
- Лупам, шетам и никако да се сетим паметне реченице. Због слабог лупања!
- Деле нас два света. Љубав и мржња. Не могу да нас споје! А и боље што је тако!
- Стрпљење је дух среће. Рођен сам под другом звездом!
- Где је наша истина, ту је победа. Само, ретко смо бољи од других. Њихове истине нису наше и боље што је тако!
- Док је ове владе бићу на списку НСЗ. Хвала јој. Не морам рано да устајем!
- Добра вест је да нема добре вести. Али, шта је уопште добра вест?
- Наш задатак је да дајемо све од себе, а од владе очекујемо нова обећања!
- Има више лажних прича и што их више демантују, све су невероватније!

- Није проблем да заборавим лош дан, али код нас се продужио на неколико година!
- Ова власт се никада не предаје. Зато народ нема чему да се нада!
- Ја сам три корака иза. Они су ближи циљу. Корак до провалије!
- Жалићу ако ова влада оде. Наслушао сам се дивних бајки!
- Владају мирно и без притиска. Не рачунам велике силе које повремено – зановетају!
- Нормално је што се у опозицији свађају. Још се не зна ко ће заменити – малог бога!
- Веран сам неверник. Говоре неистине без срама. Зато сам веран својим неверама!
- Њихово владање је сурово. Као и ово наше време!
- Они неуверљиво владају, али владају. Да су уверљивији, ко зна где би им био крај!
- Бескрајно сам маштовит, али не баш толико као ова власт којој аплаудирају и када би требало да се звижди!
- Живим у земљи са две моје сенке и стотину обећања демократске власти!
- Ово стање је фантазија над фантазијама. Недостаје само још једна!

- Уследиће мој достојан одговор. Само да ми дозволе да подигнем – два преста!
- Живети овде и сада више није храбост него привилегија. Али и за то се треба борити!
- Немам име, само број. Али, и то је нешто, јер ме бар по томе препознају!
- Изгубио сам контролу над собом. Довољна је полиција!
- Пронашао сам разлоге за своје неуспехе. Нећу да будем бољи од ове власти!
- Договорена продаја фабрике телеграфски је отказана. У међувремену је – пропала!
- Емитовао сам вест као лажну, али праву лажну вест ћу тек сутра објавити. Да превише не узнемиравам људе!
- Излазе самостално на изборе у коалицији са другим странкама. Ако се договоре о чему се још нису успели да договоре!
- Да ли се плашиш власти. Да. Онда је то добро. Да ли се ипак повремено не бојиш. Да. Онда је то још горе!
- Не треба нам инцидент да се разумемо. Довољно је да не изговоримо ниједну реч!
- Плаши ме свака врста среће. Нарочито када говоре о сјајним успесима демократије!

- Ниси сви напредни као ми. У другим земљама криминалци су – на власти!
- Једва сам чекао да поделим добре вести. Ова влада ће ускоро – пасти!
- Осећам нешто према некоме. Само не знам шта је то нешто и ко је то неко!
- Изгубио сам се у мислима. Сада и у речима. Боље него да причам свакојаке глупости!
- Несавршеност нас чини савршеним. Само што ми то још не знамо!
- Критиковао сам их први пут после првог пута. Они су се љутили због – првог пута!
- Порези не треба да вас обесхрабре. Догађа се то и најгорима од најбољих!
- Не могу да будем оно што они желе. Мислим својом главом!
- Починем да пишем „Дневник истине“. Прва реченица је лажна. Остале су само сумњиве!
- Узбуђен сам због умећа. Такву лаж као они нико не би успео да измисли!
- Код нас је све под знаком питања, чак и знак питања!
- Мој живот је поетски. Не рачунам време владавине оне, оне, оне и – ове власти!

- Можемо да напишемо још маштовитије резултате. Зависи од воље председника!
- Утишао сам глас на улици. У склоништу сам много безбеднији!
- Наша колонија сиромаша све је богатија нови становницима. То је још један подвиг новог режима!
- Није мене страх од страха него што нема страха. А ово је време – страха!
- Атмосфера је феноменална. Још је преостало да се прода неколико фирми. Виски је спреман!
- Код нас је завладао карневал невоспитања. Ни на великом одмори није много боље!
- Нашим мукама никад краја. Таман помислим да је влади кренуло, а они најављују ванредне изборе!
- Не лажем. Само говорим оно што ми се свиђа, а то нема везе са истином!
- Частан сам, дисциплинован и одлучан. За ово време потребне су много боље препоруке!
- Опасан сам за њихове фотеле. Нећу да гласам на предстојећим изборима!

- Копирао сам своја сећања. И утврдио да је било и – пропуштених прилика!
- Мој живот је као слика урађена невештом руком и музика композитора који је заћутао од небриге за својим слухом!
- Памћење ме изневерило, а преваре су у близини мога посусталог гласа!
- Баш сам лакомислен. Не верујем ни онима, ни овима. Ако ми је, како ми је!
- Мудро сам ћутао, јер све што бих рекао, било би против ћутања!
- Освојио је све награде. И сада чека да освоји још ону која се не додељује!
- Њихове идеје су празне приче. Али и празне приче имају садржај само што га не видимо!
- Скандало је шта он жели. Да гласа када му време није!
- С времена на време код нас се нешто и догоди. Похапсе полицајце, царинике, директоре и по неког криминалца!
- Код нас је неизвесност уобичајно стање. Тако се лакше доносе – нормалне одлуке!
- Одустаћу ако могу, али не могу. Заробила ме – слатка власт!

- Остварићу свој наум, али не знам о чему се ради. Посенилило се – одавно!
- Паметан сам, али само повремено. Када то није потребно!
- Живи слободно до слободе или одустани од свих намера!
- То што су љубоморни годи мојој сујети. Да није тако, не бих ни препознао да моје написане глупости нешто вреде!
- Помешао сам слабост и врлине. И сам не знам шта је шта. Ни свој лик не препознајем иако ми је једино познат!
- Мој уметнички пут је нејасан. Говорим о идеји, јер и немам никакав пут иако сам кренуо на пут!
- Верујем у снагу наде. Не дам да ми је узму иако су одавно наумили да причу изусте до краја!
- Сеоска крчма је мој прави дом где сви распојасано говоримо, а доушници не успевају да препознају наше прозукле гласове!
- Од живота не очекујем ништа. Само нешто, али и то може бити у складу са мојим очекивањима!
- Нећу вам рећи добро сакривену тајну. И ја је не знам, а знам је!

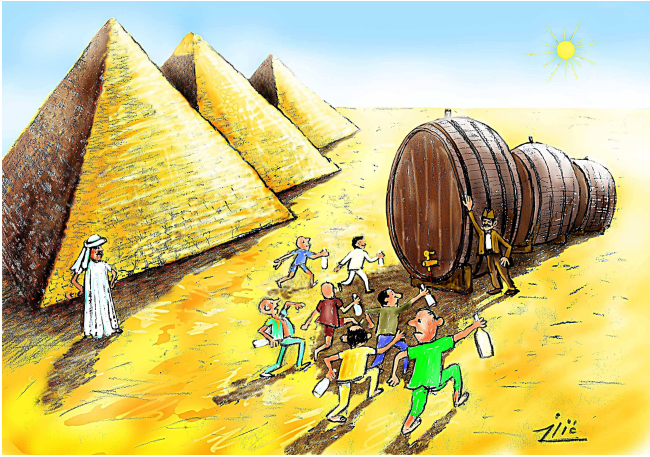
- Толико сам строг према себи и не смем да напишем оцену која би вас насмејала, јер знам своје врлине!
- Одустао сам од својих права. Нећу да се противим демократској власти!
- Неки иду у позориште, а неки су само за – позориште!
- Криминалци повремено знају да изненаде. Предају се полицији да не би трошили народне паре!
- Публицитет је сигурност сигурности, а ћутање је мисао која води до скривених тајни!
- То је то. Тренутак истине. Само повремено дође!
- Покушавам да разумем ово време. Само делимично и успевам. Уморио сам се од неразумевања садашњости!
- Ако желите да престанем, престаћу. Али, ћутање ми не можете одузети!
- Повремено затурите мисли да бисте научили како да – мислите!
- Ако вам се досадило, промените живот. Тако ћете бар имати илузију која је – лековита!

- Мислим како ми је добро, а није ми добро. Мало је коме по вољи ово време без воље!
- Осећам заносни мирис прошлости. Ово време има само боју пролазности и – туге!
- Погрешио сам намерно да бих видео у чему сам грешио!
- Сваштарим јер не знам шта бих паметно радио!
- Стално сам уплашен. Не због ове власти, него због – страха!
- Причао сам глупости и сада ми не дозвољавају да причам глупости због оних – глупости!
- Талентован сам, али шта вреди када не знам за шта сам – талентован!
- Знам какав сам, али вам нећу рећи док се сами не уверите!
- Играли смо се карикатуре. Успели смо да направимо истиниту слику овога времена!
- Имам идеју, али она је без идеје. И то је једини проблем, јер је све друго у реду!
- Знам да решим свој проблем. Само не знам на шта ће испасти!

- Шта ће ми успомене када је то само прошлост. Једино због суза, а њих имам преко сваке мере!
- Мој сто депресије је препун. Зато немам проблема да изаберем оно што ми се највише свиђа!
- Мој живот је горка истина. Лепота дана само би покварила смисао мога трајања!
- Мој живот је повремено ништа и повремено нешто. Довољно за један сиротињски сан!
- Казао сам целу истину, а она је тек пола. Остатак ћу изговорити када ме не буде било!
- Слика нашега времена није ми јасна. Обневидело се!
- Његова харизма је на издисају. Нема више плаћених критичара!
- Путујем кроз време, али себе не видим. Заборавили су ме. И ја не видим себе!
- Боље сам разумео себе, али када сам схватио, боље је било како је било!
- Од малена сам волео да читам и пишем. Када сам видео ко и како ради, боље да сам само чувао – волове!
- Моје најбоље јутро је оно које ће доћи. Ако дође. Можда са закашњењем за један дан!

- Укус, мирис, додир. Нека ми живот донесе те дарове. После могу да одем где се одлази!
- Јесам оно што јесам, а боље би било да јесам оно што нисам. Тада бисмо се разумели, ако бисмо се уопште разумели!
- Стање је толико смешно да би као трагедија изгледало још смешније!
- Теже му је било да заврши вечерњу школу него факултет. Једино што је морало да – плати!
- Имам двојно држављанство. Српско и ничије. Не дам их никоме!
- Збунио сам њих и себе што сам збуњен. У ово време само је ненормално – нормално!
- Не треба нам лекција о речима. Слобода је више од речи!
- То што нисам гласао, прави је потез. Не могу да кривим себе што смо изабрали овакву власт!
- Влада има победнички менталитет. Обећања су им на првом месту!
- Атмосфера је сјајна. Чудим се зашто су бескућници незадовољни претпразничном уличном расветом!
- Одзвања полако живот. Стигла тишина као – опомена времена!

- Бесан сам на себе. Био сам уверен да нећу никада – побеснети!
- Мени нема помоћи. И када би је било, не би је било!
- Нисам се надао, а испунило се. Само није то вест да је сви знају!
- Некада сам чекао на њихове аутограме. Сада они чекају. Одрастао сам. Они већ – стари!
- Да је глупост на цени сви би желели да је имају. Неки је и имају преко сваке мере!
- Украо сам речи да бих се вратио себи. Као лоша копија – копије!
- У премијерном издању прочитао сам своје речи. Репризу нисам дозволио!
- Не умем да пишем у нијансам. То је једина особина коју преиспитујем. Све друге су – лоше!
- Наша стварност је неиспричана. А каква је, дуго је нећемо ни чути до краја!
- На све неспоразуме коначно ћу ставити тачку. Али, пре тога следи – запета!
- Моја биографија је јадна. Као да је копирала ово време!

- Стигла је шокантна вест. Поднео је оставку. Неће више бити главни вратар у – позоришту!
- Самоћа ми тешко пада, јер је ремете галамом преко ТВ!
- Он влада из сенке. Како влада, остаће у сенци!
- Бољи сам од сваке сумње. Добро, не баш од њихове!
- Меморија ми је таква да лако брише све што нисам упамтио!
- Преварио сам себе што сам им веровао, али не вреди да се кајем. Још више ћу се преварити!
- Ћутим и слушајем. И тако ми прође живот под оном и овом влашћу!
- Ово време је игра истине и лаже. Нећу вам рећи ко је победио. Невреме је завладало!
- Њихова обећања личе као преваре, а нису. Ми њима верујемо!
- Демократији је отето значење. Сада можемо мирно да се бунимо!
- Ослободио сам властиту мисао. Само не могу да је прозборим!

- Њихова лаж стварена је од лажи. И тако у круг док не постане лаж у боји истине!
- У политику је ушао на мала врата. Кроз њих је и изашао – неопажено!
- Они више говоре него што раде. То је код нас одавно манир. Само се сада боље види, јер баш ништа и не раде!
- Моје фразе су без значаја. Тако је и време!
- Моја ненаписана биографија је прочитана. Остало је само да је – препишем!
- Мој живот је аутобиографски. Али, већину догађаја сам измислио!
- Његове изјаве су неистините, али су му поверовали. Био је уверљив и то му се не може порећи!
- Преозбиљни смо за наше време у коме се – неозбиљно ради!
- Изгубио сам достојанствено. Зато се нисам ни такмичио! Када боље размислим, ни они нису – заслужили!
- Немам замерке на њихово владање. Само би могли да појачају број бескућника и на перферији града!
- Ако сте незапослени, не брините. Нисте усамљени!

- Вратила ми се илузија. Сада много боље живим иако је стање – катастрофално!
- Чудим се позитивним критикама о моме делу. Нисам задовољан све док не будем написао нешто што ће – оштро критиковати!
- Вођи се снажно аплаудира. Давно смо то препознали. Копија је само лажна слика истине!
- Дуго сам очекивао награду, а када сам је добио, нисам се обрадовао. Сада је време за другу врсту признања!
- Човек сам са два лица. Ово које видим је друго лице мога првог лица!
- Мој поглед у двориште је без погледа. Одузели су га!
- Промишљам о промишљању, али углавном без – промишљања!
- Немам ни напукло огледало да себе видим. У усамљеном дому само две сенке око мене: ја и – она!
- Њихова нова обећања ме не интересују. Ни ранија нисам успео да попамтим!
- Када завршимо реформу образовања, дипломе ће нам делити по скраћеном поступку да што брже стигнемо у Европу!

- Они су јако јаки, а ми смо јако, јако, јако – јачи!
- То је била игра речи чију смисао нису знали, али су посумњали да је нешто опасно. Због лажне сумња, остао сам под – сумњом!
- Немамо оно што имамо, а имамо оно што не би требало да имамо!
- Мој уметнички рукопис достојан је моје славе. Зато је и немам!
- Саветују ме други, али радим по своме. И то је једини савет који ме до сада није - изневерио!
- Мост мога живота је нестао. Када бих бар брвно саградио!
- Он је мој одани пријатељ. Брзо ме је – одао!
- Страх и зебња. То је мој живот. Повремено их побеђујем још јачим – страхом!
- Последњи задатак не треба да буде последњи, али какво је време неће бити ни – последњи!
- Волим мале опасности. Зато ми је и драга ова власт којој желим – срећан пут!
- Желим да будем важан, али ми се не да. Има много важнијих!

- Моје умеће је шарлатанско, али какво је њихово, не можете ни да замислите!
- Недоследан сам у недоследности. Не попијем једну, него мало више!
- Никако не пишем, а опет нешто пишем као да не пишем!
- Позајмио сам своје богатство. Доста ми је ове – сиротиње!
- Пишем да нервирао оне који мисле да су – прави писци!
- Неке ствари постигао сам мимо своје воље. И то је једини успех који сам остварио – незаслужено!
- Глумим себе, али безуспешно. Због лошег сценарија и још горе режије!
- Променио сам име да се не бих препознао и за сада ми – добро иде!
- Сва лица мога лица и мени – непозната!
- Отшкринуо сам врата у свој живот и запрепастио се колико га не познајем!
- У кући имам тишину, неке ствари и ништа. Довољно је ово последње. Да ми не завиде!
- Верујем и не верујем вам. Није у питању моја вера, него ваша – (не)вера!

- Заказана прозивка. Пола века матуре. Добро је. Није у полицији!
- Будала је присутан. Само га треба пронаћи. Велике су шансе да ћу бити – победник!
- Док пишем, инспиришем се стварним догађајима, а сада ми се чини да то није – истина!
- Успешно остварују лажне планове. То је подстицајно и за моје неистомишљенике!
- Када сам сазнао да наш бог није прави, било ми много лакше. Не морам баш све да му – верујем!
- Мисле да познају ову власт, али није истина. Не препознају довољно – себе!
- Само мене нема у јутарњем програму локалне ТВ. Ко су гости, хвала што су ме – заборавили!
- У стварности се повремено осећа као да куцам на отворена врата – среће!
- Нека богови одлуче. Међу њима и наш. Ја сам довољно урадио!
- Свакога дана смо све безбеднији. Доушници раде и ванредно!
- Трагање за послом није дуго. Док не нађете – везу!

- Пронашла је принца. Недостаје јој само – бели коњ!
- Када ова власт буде прошла, говорићу вам искрено о њој. До тада читајте моје извештаје!
- Код нас је редовно стање. Мало, мало, па неко оде на – принудни одмор!
- Друга је ово прича. Прву нисмо ни чули, јер смо чекали – другу!
- Имамо различите жеље. Они хоће да владају, а ја да будем – владар!
- Имамо исте успомене. Само, моје су давно избледеле!
- Купила је белог коња. Још да нађе јачача!
- Неудобно ми због сумње, јер нисте сумњали због моје – сумње!
- Мени није било тешко да одлучим. Нисам имао право – гласа!
- Одговара ми понашање ове власти. Слободно водим групу – криминалаца!
- Пошто се власт и опозиција презиру, ваљда ће ускоро – заћутати!
- Нећу вам саопштити моју тајну иако је давно позната свима!

- Највећи је бескућник. Одавно нема кућу. Живи у – вили!
- Сурово је искрена ова власт. Говори и оно што није записано у ниједном извештају!
- Између истине и нас толико је лажи да се и не препознајемо!
- Због вршњачког насиља, укинути све школе и факултети осим оних на којима се докторати легално – фалсификују!
- Ускоро ће на ТВ почети емитовање серије „Мала школа криминала“. Коначно је дошло време да се и криминалци – описмене!
- Нисам ни трут, ни пчела. Ипак сам више ово – прво!
- О озбиљним стварима треба говорити неозбиљно. Лакше би их решили!
- Не смем да рачунам пролазно време. Насмејао бих се колико сам необиљан у – старости!
- Историјска истина је толико далеко да је и даље читамо као – историју лажи!
- Ја сам контраверзни писац. Боље него да сам – контраверзни тајкун!
- Нема велике пљачке без полиције у специјалној опреми!

- Да није лажних обећања, сви дани у години били би ми исти. Сиротињски. И без наде!
- Млад сам, образован и успешан. Десет година радим да пронађем – посао!
- Касни пролеће због зиме. Проверава наше стрпчење као да нам није довољно ове власти!
- Док смо у кафани, он пије, ја ћутим. И опет, он пије, ја ћутим. И тако нам у пићу и ћутању прође – живот!
- Није лако обећавати неиспуњено. Али, није ништа оригинално и у томе је највећи проблем!
- Предомислио сам се, а хтео сам да кажем нешто озбиљно. Био сам у праву!
- Запазио сам да сам грешио, али тек када ми је пажња потпуно – попустила!
- Разочаран сам животом, а влада ме уверава да се превише не секирам, јер нисам једини!
- Завршио сам где сам и почео – на почетку!
- Стално идем уназад. Нећу ваљда доћи до нове – провалије!
- Све се уклапа у моју причу, али она није моја!

- Тражим реч, а молим да ми је не дају. Пролупаћу!
- Обожавалац сам ове владе. Стално ме пријатно изненади новом статистиком!
- Засенили су ме, а и да нису, био бих – засењен!
- Спас од ове власти нашао сам у неукусним шалама. И добро ми иде. За сада!
- Ми смо пука сиротиња. И није нас брига за њихове милионе!
- Ставовe је бранио дијалогом, али нема с ким да разговара!
- Никада више нећу пролупати. Од мене је и ово доста!
- Живот ми је присут ружама само што их ја не видим!
- Отмено сам немаран и то ме чува од сваке врсте зависти!
- Браним право на своје мишљење и нећу дозволити да га сазнате!
- Живот је тежак. Ја сам његов најтежи део!
- Ако фолирате фолиранте и сами постајете – фолирант!

- Прекинут је завет ћутања. Још више смо заћутали!
- Мој живот је драма у драми. Без краја!
- Потребно је мало умеће да бисте били идиот. Јер, то је уметност - високог ризика!
- Прелепе су ми мисли. Живим у страћари!
- Прећутао сам најважнији тренутак. И сада не могу да се сетим – прећутаног!
- Радим као већина нас. Ништа!
- Мој једини пансион је народна кухиња. Хвала на дарежљивости!
- Није вредан помена. Сем у крими рубрикама!
- Раскошно сам талентован. Забрањено ми је да то покажем!
- Написао сам роман без текста. Чекам преводиоца!
- Поезију пишем само у мислима. Зато сам модеран песник!
- Полемишем без полемике, јер нисам – полемичар!
- Мој живот је бледа реприза мога – оригинала!

- Овај одељак мога живота је за туговање. Доћиће и – други!
- Поштени сам цензор. Избацујем само оно што се никоме не допада!
- Умрла је моја нада. Остала је само сенка, али и то је нешто од ништа!
- Живот се своди на секунд који никада нећемо – упамтити!
- Купујем будућност за радно место у иностраној компанији!
- Афоризме више нећу да пишем. Многи су почели да се баве тим – глупостима!
- Немам посла. Уби ме досада. Морам да је тужим!
- Већи је од самога себе. Зато и не види народ!
- Стао је на „луди камен“. Није неки дан за памћење!
- Ја сам најбољи међу најгорима. И то се зове успех у животу!
- Остварио је своје снове. Изашао је из затвора!
- Увек замерим себи када пролупам. Али, то је јаче од мене!

- Најгори сам у завичају. Бољих нема од мене!
- Демантовао сам речено. Није вредело. Кажу да никада не лажем чак и када говорим неистине!
- Мој стил је без стила. Хоћу да се разликујем од других!
- У родном крају најбољи сам писац свих времена. И онда следи 101 слободно место! Шалим се. Да непријатељ цркне од муке!
- Моја прича је без приче. Боље него власт без власти!
- Неко има осмех за сваки дан. Ја имам осмех за сваку ноћ. Зато се и не види!
- Значење мога значења је без значења. Као празна шоља кафе!
- Не могу да управљам својим мислима. Срећа је што ни ви нећете о њима ништа знати!
- За „велике политичаре“ има наде. За почетак, да науче 30 слова и 7 падежа!
- Завладао је мрак система иако се гласно чује фолк-музика!
- Требало би да негујемо мржњу, јер непријатељ прети да нам истом мером – честита!

- Поезија у мојој поезији је све оно што није – поезија!
- Неки мисле да се ћутањем не решавају проблеми. Варају се. Не узнемиравамо комшије! За почетак сасвим довољно!
- Моје памћење није за похвалу. Али, има и лепших ствари!
- Ваша будућност је неизвесна. Има наде. Моја је још неизвеснија!
- Научио сам латиницу. Неки моћници једва сричу ћирилицу. Ваљда су зато и – моћни!
- Преводим доказе са српског на српски. Да би се боље разумели!
- Недоследан сам у недоследности и то ми је једина – доследност!
- Његов први задатак у полицији био је да каже шта ради – комшика!
- Немам јахту, немам авион, ни девизни рачун у банци. На списку сам народне кухиње. Мало ли је, пријатељи!
- Проверили смо непроверено и утврдили да је – проверено!
- Чекам гори тренутак, јер од овога горе не може бити – горе!

- Слободан сам и безбедан. Поред толико чувара реда не бих могао да говорим неистину!
- Човек сам из сенке. Срећом – своје!
- Диктат је био јасан. Само сам га нејасно – преписао!
- Морамо да их слушамо, јер је то прво слоње наше – демократије!
- Живот посматрам са дистанце. Тако боље видим. Он ме не примећује!
- Дошао је крај, а веровали смо да нас неће стићи!
- Негде журим, не жури ми се, а морам да пожурим. Одоцнило се!
- Имао је боемске склоности. Пио је, а није пио!
- Случајно сам донео судбоносну одлуку. Сада се случајно кајем – целог живота!
- Нисам знао оно што је требало да знам. Не знам!
- Био је послушник, али не прави. Други су били много бољи!
- Живим у лошем одломку. Други део уопште не познајем!

- Није бивши шпијун. И сада то ради. Само по другим именом!
- Имам тапију над својим животом. Са одређеним роком – трајања!
- Удаљио сам се. Боље него да ме удаље!
- Прихватио је своју судбину. И да није, била би то његова судбина!
- Највећа сам незналица. Неки пријатељи одавно су ме – демантовали!
- Све ми је страно. И себе не препознајем!
- Тужан сам због среће. Хоћу да обрадујем – непријатеље!
- Тихо ћутим. Другачије не знам!
- Код нас је стање мрачно и поучно. Док нам не сване!
- Када су ме сменили, био сам срећан. Не морам да слушам – горе од себе!
- Наслутио сам наслућено, а боље да га нисам – наслутио!
- Тајкун прети мом пријатељу да ће остати без посла. Нисам те среће!
- Није изабран случајно. Иако, ни ту могућност не треба искључити!

- Због случајно слабе конкуренције, случајно је победио на књижевном конкурс!
- Ово је нови талас незнања. Раније смо знали да га препознамо!
- Смишљао сам да смислим. И не могу ништа паметно да – смислим!
- Моја таштина је толика да је – не признајем!
- Моја нада је слаба, али и док је таква, има – наде!
- Овде није реч о мојој речи, него о речи коју не препознајем, јер је – непозната!
- Ако је бескрај – бескрај. Где је бескрају – крај!
- Одговарам на своја потпитања ћутањем, јер се питања и не сећам!
- Моја сећања су истрошени водич кроз време којег више нема. У мени и око мене!
- Не плашите се будућности. Замислите да не постоји. А живи сте док сте – живи!
- Све почиње од првог утиска, а завршава се љубављу или мржњом. Или нечим што је само – треће!
- Стигле су привидне новости. А онда су биле само – новости!

- Наши животи имају сумњив рок трајања. Ни за сам почетак нисмо увек – сигурни!
- Нешто смо покушали, нешто урадили и нешто дешавало. А то је, ипак, нешто од – нешто!
- Моје мишљење је независно од мог мишљења. Чак и када сам – превртљивац!
- Моја карикатура је креативна. Зато и личим на – карикатуру!
- Ако је будућност прошлост, онда будућности нема. Само што стиже са закашњењем!
- Идем кроз живот као мој најбољи пријатељ који хода – по мору!
- Ако је циљ тишине – тишина, онда није тешко доћи до циља ако пронађемо тишину!
- Код нас је стварен нови стил – стил ћутања! Тумачите га по вољи свога гласа ћутања!
- Шта је лепота. Измишљен појам који не значи ништа, а значи – све. Али, шта је онда све ако не и ништа и – остало!
- Мој живот је долина вечности. Само што кратко траје!
- Оријентишем се према своје лику, али се не препознајем. Време се применило!

- Све наше биографије су трагичне. Само неки у њима виде повремено мало комедије и иронију живота над неизбежном судбином!
- Ова власт је инспиративна. Пролупао сам!
- У свакој драми нашао сам своју, јер моја драма је – туђа драма!
- Није хтео ни да ме чује и боље што ме није чуо!
- Хтео сам да кажем до виђења, а изустио сам збогом. Па и нека остане!
- Променише се они, али је код нас увек добро време за – тугу!
- Успех ме опио. Још нисам сасвим – трезан!
- Зависник сам од рада. По цео дан – спавам!
- Моја каријера је без каријере. Али – каријера!
- Иза затворених врата видео сам све што је требало да се види. Представа ме више не интересује!
- Гласник сам свога гласа. Заћутало се!
- Сви су изненађен мојим великим успехом. Ја највише, али нећу да признам!

- Прилагодио сам се овом времену. Онда сам схватио да сам непристојно – обучен!
- Забележио сам велики успех, али га нико није признао. Чак ни судије којих није било!
- Говорио је речи мржње. Разумео сам то као – говор бола!
- Живот ми се узбуркао. Срећа што ће брзо – проћи!
- Пажљиви су према мени. Стално ми обећавају – немогуће!
- Најбољи сам у свему што – помислим!
- Моја тајанствена порука из прошлости свима је позната. Не мора давам је препричавам.
- Моји проблеми су такви да их не признајем. Јер, када би их признао, био бих баш у – проблемима!
- Мој живот је узбудљива режија без – редитеља!
- Ако је ово живот, нека се назове тим именом!
- Код мене се све променило. Ако је ништа – све!
- Не читам критике. Оптужујем себе због онога што они – пишу!

- Удаљио сам се да их боље видим. Када сам их видео, боље да се нисам удаљио!
- Господо! Код нас су избори завршени пре него што су и почели!
- Боље што смо поражени, јер бар знамо прави резултат!
- Моја љубав личи на патњу, срећа на трагедију, а живот на сенку без – сенке!
- Осетљив сам због мудрости, а једино је тачно да сам – уображен!
- Ако истина постоји, волео бих да је упознам. Овако, само је магла у – магли!
- Оде живот у несећање. Боље него у болну прошлост!
- Издајица сам свога тужног краја. Можда сам и полудео. Само ми нису јавили!
- Сурова је наша истина иако је нисам – упознао!
- Туга је моје занимање. Другачије не бих – преживео!
- Признао сам пораз, а и да нисам, био бих – поражен!
- Тумачим себе, а боље да то не чиним, јер личим на оно што нисам!

- Каријеру је започео и завршио у затвору. Најпре као управник. Касније као – станар!
- Мој живот је есеј. Само без – стила!
- Сваки пут је исто. Нова власт и – старо владање!
- Ако хоћете да нешто буде прелепо и велико, надајте се. Преостаје да се – догоди!
- Од криминалца до криминалца, само су криминалци. Или – полицајци!
- Нисам проживео филмски живот. Досадно сиромаштво. И тачка!
- Одлучио сам да будем оно што нисам, али нисам успео. На срећу, нисам једини!
- Чујем себе, а стално слушам њих. Морам да – обнечујем!
- Инспирисало ме наслеђе да сам оно што јесам. Друго ми није ништа иако је – нешто!
- Моје приче су кратке. Неважне за друге. Али, за мене су – цео живот!
- Време је превртљиво као и сан. Неће како ја – хоћу!
- У мени не постоје речи да опишем речено. Бесмисао – бесмисла!

- Пишем бесмислено да ме не схвате. Јер, ако би се десило, ко зна шта би се – десило!
- Схватио сам несхваћено иако нисам разумео шта сам – разумео!
- Опустеле градске улице. Нестала села. Само они владају!
- Једна реч ми је потребна да протумачим сопствену мисао, а много више да је – изговорим!
- Моје памћење је чувар ризница. Само, отели су га!
- Нисте ме никада упознали. И нећете. Полиција је за то – задужена!
- Писац сам из сенке. Ни њу не видите!
- Историја будућности је прошла. Само, то још нисмо – сазнали!
- Прави сам песник. Само што не пишем стихове, јер не знам шта је поезија!
- Сви смо у лавиринту лажи. По команди малог бога!
- И у диктатури, господо, реда мора да буде!
- Док је демократије, не желим да знам – истину!
- Живимо у лавиринту. Ни вођа не зна пут!

- Непознат сам себи, али ће ме они – препознати!
- Они ће ме пронаћи ако желе, а изгубићу се ако ми падне на памет!
- Разочарање им нећу дати да се ова власт не би похвалила да је и то – њено дело!
- Освануо је диван дан. Хвала влади што се потрудила да народ буде – срећан!
- Склопио сам слику сопственог живота. Сада знам да нисам оно што сам мислио да јесам!
- Непозната ми је права верзија мог живота. Једину знам из бележака – чувара реда!
- Одавно сам признао да сам будала. Недавно су психијатри утврдили да сам био у праву!
- Била су то добра стара времена. Ова ћемо памтити, ако нас памет не изда, као – стара!
- Код нас није грех ако лажете јавност. У најгорем случају следи – министарска фотеља!
- Замислимо незамисливо. Ако уопште можемо да препознамо – незамисливо!
- Смешна сам будала. Зато ме и не схватају – озбиљно!

- Моја стварност - безброј боја ништа. Наша још - гора!
- Постигао сам нешто немогуће. Сада бар знам да је немогуће – могуће!
- Хоћу да будем другачији. Али, не другачији да бих само био – другачији!
- Моја дела немају садржај, а имају форму. Као празна чаша жедна – воде!
- Играм своју двоструку улогу. Невероватно. Не могу да се препознам!
- Знам своју истину, али вам нећу рећи. Одговорићете да – лажем!
- Желите демократију. Прекршили сте правило ове земље!
- Успорите мало. Демократија стиже – теретним возом!
- Ова земља је ван контроле. Бира власт без утицаја – великих сила!
- Себи се не допадам. То највише нервира моје – непријатеље!
- Председниче, немам питање, али тражим одговор на питање које ћете нам поставити.
- Невероватно. Наградила нас власт, а прави се да – не зна!

- Не престајем да мислим, а као да не – мислим!
- Незвахлан сам. Мало су ме казнили иако сам – невин!
- У бесним временима, свако лажно обећање власти дође као награда!
- Обогадио се говорећи лажи. Сви траже његове савете!
- Није вам потребна молитва. Загарантовано вам је – сиромаштво!
- Не познајемо се колико би волели. Хвала чуварима реда!
- Вечност је пред нама. Ако се – лажемо!
- Правда је победила. Касни десет година!
- Наивна будала. То је друго име за моје – презиме!
- Живимо у нади да ће нам бити боље. На срећу, живот брзо прође!
- Предомислих се да не будем паметнији. Болела би ме глава!
- Истина је негде. Остало је да пронађемо то – скривено место!
- Наредна прича биће боља од прве коју још нисам написао.

- Пријатељима треба веровати и када им не верујете. Осталима – привремено!
- Маргиналац сам, али задовољан. У већини смо. То је снага наше – победе!
- Самоуки ће победити. Њима се увелико прикључују – фалсификатори доктората!
- Незахвално је очекивати више од ове власти. Сиромаштво су нам поклонили без – надокнаде!
- Ако ускоро имам среће да уређујем новине, бићу најбољи афористичар. Не сумњајте!
- У овој земљи правде толико је добро да сам уморан од – среће!
- Код мене је све могуће чак и оно што није – могуће!
- Велемајстори су промашаја. У нечему су ненадмашни, али обећавају још боље резултате!
- Издао сам себе. Боље него да су учинили други!
- Предомислио сам се због предомишљања и сада се предомишљам због тога што сам се – предомишљао!
- Ако поклон нисам могао да украдем, покушао сам таленат, али нисам успео!

- Попијте пиће. Од сутра остајете – без посла!
- Да ли сте сиромашни, не треба да вас подсећа – влада!
- Какво је то питање када мора да следи – бесмислен одговор!
- Моје време није стало него – заробљено!
- Моји мемоари су лажни. Истину сам – измислио!
- Пишем иако сам неталентован, али ме теши што има много горих од мене!
- Неки се уселили у виле, други срећно домогли – контејнера!
- Постоје свакојакe истине. Њихову не знам, своју ћу ускоро - дознати!
- Смењен сам, а нисам смењен. Али, какво је време, исход је већ познат!
- Загонетно питање не бих поставио себи, али посао новинара је препун – изненађења!
- Умемо да крадемо боље од њих. Потребни су нам само - чувари реда!
- Саопштићемо новинарима о чему ћемо се договорити ако се – договоримо!

- Ускочио је у последњи вагон. Неће бити признат као – издајник!
- Обећања неће остварити. То је успех вредан сваког – поштовања!
- Незаменљив је! И када би хтео, не би га - сменили!
- Биће прегласан ако жели. Издајнице су му увек – верне!
- Нису бесмислени предлози владе, јер су испунили наша – очекивања!
- Због њихових невероватних идеја, лудница није – права адреса!
- Међу нама нема неверника. Сви верују у оно што не верују!
- Побегao само од прошлости. Садашњост је још гора!
- Теже је оно што сам мислио него рекао. Не мислим!
- По свему смо различити, чак и по ономе по чему смо – исти!
- Живим двоструким животом. Први је прошао, други – пропада!
- Наши животи су јединствени. Заједничко нам је – сиромаштво!

- Било је то једно време, али не толико јадно као ово сада!
- Полиција је збуњена, криминалци још више. И то је једино што их – разликује!
- Мала места лепа за трачеве, велика и за – пљачке!
- Добио сам бројне награде, али се не радујем. Скупо су ме коштале!
- Избрисао сам све планове и тако испунио план. Не желим да други буду бољи!
- Најбољи сам на радном месту. У трачевима!
- Зауставио је старење. Више га нема!
- Демократија нам смета док се не опаметимо. То ће мало дуже – потрајати!
- Приморан сам да верујем иако не верујем. Али, то није једино зло које ме задесило!
- Дали ми право на живот, али какав је, боље да га нисам ни добио!
- Намештени су тендери. Тако и треба. Да не би било – изненађења!
- Доказано је да су крали, али они имају јаче аргументе!
- Победили смо и пре него што смо победили. Таква су правила наше демократије!

- Ако је истина – истина, нема разлога да сумњамо у наше – лажи!
- Наши путокази су јасно. Недостају само – путеви!
- Најбољи сам не зато што нема бољег од мене, него што мислим да је тако!
- Пошао сам ниоткуда. Ту ћу поново бити, ако ме будете тражили!
- Нисам поражен на терену. У протоколу записан је резултат по њиховој вољи!
- Када гласам, не размишљам. Тако ћу и сада!
- Спонзорисали бисмо владу. Бојимо се да због подмићивања не заглавимо у – затвору!
- Понекад ме срамота што сам глуп. Када помислим, боље што нисам – паметан!
- Разумели смо се у две речи. Сада се две године судимо да их – протумачимо!
- Оптимиста сам због стања у земљи. У нашем крају отворена још једна – народна кухиња!
- Бележимо све веће успехе. Отворен још један затвор и затворено десет школа!
- Нисам аутор романа. Преписао сам га из свог – памћења!

- Путописац сам свога живота. Само сам га – измислио!
- Када се удруже добро и зло неће ми помоћи ниједна вера!
- Пратио сам сопствену причу и пронашао – промашени живот!
- Не могу да се сетим ко сам, али то није довољно да ми психијатар поверује!
- Моје успомене су измишљене. Зато делују као да су – стварне!
- Да није моћника, у затвору бих провео – цео живот!
- Није чудновато што их не разумем. Ни они себе не могу да схвате!
- Вратио сам се у своје време. Млађи сам – пола века!
- У последњој трци живота – нема победника!
- Њима су и јасне оцене нејасне. Тумаче их како им је – јасно!
- Почео је маратон у предлагању обећања. Једино неће бити уважени они који могу да се – реализују!
- Испричао ми толико чудеса. Морао сам да се прекрстим иако сам – неверник!

- Имам жељу. Нећу да је изговорим. То је – то!
- Моје детињство било је чаролија. Сада немам ни једно, ни друго!
- Не разумем стварност. Нечитко исписана!
- Живот је другачији него што мислимо. Ако мислимо!
- Срце ми је радосно од туге. Стало, па се – огласило!
- Изгубили смо компас. Звезде нам помажу. Али, ни њих нема – када сване!
- Искупили се за неуспех. Придружили се – победницима!
- Признајем да сам крао. Али, докажете да вас – не лажем!
- Код нас нема организованог криминала. У затвору су само – ситни лопови!
- Пронашли смо лек за криминал. Али, цена је висока, а наша земља је – сиромашна!
- Имам довољно података за документарца, али га нећу снимити. Оптужили би ме да измишљам – истину!
- Прави је моменат за акцију. Сви тајкуни су на зимовању!

- Изолован је вирус група. Ускоро ће и они који другачије – мисле!
- Кукају на власт док је не освоје. После кукају што други – кукају!
- Важне одлуке су обично у сенци. Смета им превисока температура!
- Ово је уметничка прича. Зато је не могу сви разумети!
- Позвали су ме као специјалног госта. Одбио сам. Нећу да будем оно што – нисам!
- Наши криминалци успешнији од европских. Због тога за њих не важе наши – закони!
- Код нас има богова, али верујемо само – једном!
- Мислим да сте у праву, али нисам сигуран да сам у праву што мислим да сте у – праву!
- За мене је данас – јуче!
- За новокомпоноване новинаре само је лоша вест – добра вест!
- Нисам чувао своје лажи. Полако су прерасле у – истину!
- Нису дошли до наше истине. Зато су је – измислили!

- По нашој теорији завере, ње никада није ни било! Иако би они волели да је – постојала!
- Све сам сакрио од себе. А сада и – себе!
- Отишли су најбољи. Сада ће најгори бити – најбољи!
- Ослушнуо сам глас јавности и чуо само шапутање. Побуна ће касније – доћи!
- Код нас је стање редовно. Аутомобили се пале без икакве најаве!
- Радим бесплатно. Услуге не наплаћујем у динарима!
- Њега нема у полицијским белешкама. Не краде када не мора!
- Бити моралан у нашем преводу значи – дозвољено крадуцкање!
- То што у селу за годину дана није рођено ниједно дете, није вест. Новост је што прошле недеље нико није – умро!
- Баш када је био на стваралачком успону, рекли су му да стане. Није лепо да се издваја. Пао је, није устао, нису га ни приметили!
- Живим у два временска тока. Један сам приметио као мрљу, други – никако!

- Невреме не да времену да се покаже. Оно се баш наљутило!
- Живот ми је неизвестан. И то је моја – извесност!
- Мало се разумемо. Али, и то је довољно да се разумемо!
- Боље што сам изван овог времена. Мање сам сумњив иако ме – сумњиче!
- Окружују ме три добра: лош текст, слаба режија и још гори глумци. Има наде да се покажем као добар – управник!
- Нисам лудак по својој вољи него по субини. За друге нисам сигуран!
- Због неговања демократије, дозвољене су све табу-теме! Тако постајемо пристојно уређено друштво!
- Мој ауторски печат толико је јак да га и сам – не препознајем!
- Толико сам паметан да и сам не знам колико!
- Покушао сам немогуће и показао да је могуће. Али, сада више није – немогуће!
- Моја парола: Ако немогуће постане могуће, оно није ни било – немогуће!

- Искључен из странке. Није подигао руку. Захвалио се. Више неће да плаћа – чланарину!
- Није тачно. Биће када треба да буде – тачно!
- Речено није истинито. Биће, чека се – прави тренутак!
- Какво је време, да се прекрстим, али ја сам – атеиста!
- Бескућник сам из воза. Утеха је што имам доста пријатеља! Влада се труди да њим имам – више!
- Нисам изненађен због изненађења, јер сам изненађење – очекивао!
- Одговор на стање је велико, велико питање. Тражи велики, велики одговор и велико, велико – знање!
- Записничар сам прошлог времена. Ово није вредно мога – памћења!
- Чекамо оно што неће доћи. Али, нада нас теши да је и то – могуће!
- Аплаудирали су вођи. Нису знали зашто. Изненађени аутор приморан је да допише – сценарио!
- Има много неиспричаних прича. Када бисте моју чули, као да је нисте – чули!

- Писао сам како сам писао, али чувари реда не мисле да сам писао како је – написано!
- Власт је верна себи. Народ пита када му није до – питања!
- Немам ниједну поруку. У ствари, то је моја – порука!
- Мораћу да ме нема да бих сазнао колико ме – има!
- Споредним путем стигао је до врха. Сменили су га због – магистрале!
- Нису желели да ме схвате. Не могу да схватим зашто сам био – несхваћен!
- Рођен сам у срећној земљи. Умирем у земљи за коју тврде да ће бити – срећна!
- Не плашим се самоће. Сви ћемо тако завршити, јер морамо – завршити!
- Дужан сам, али нисам ружан. Боље да нисам дужан. Лепота је, ионако, пролазна!
- Живимо у наличју живота. Довољно да – преживимо!
- Хтео сам да ме не буде. Да ме је било, изгледало би као да ме није ни – било!
- Пристао је на све да би успео, али није успео. Тражили су и нешто више!

- Створен сам од мука, за муке и са мукама. И зато сам сав у – мукама!
- Сам сам и напуштен. Лакше би било да сам бар – сиромах!
- Сам сам и нисам сам. То је предност моје – самоће!
- Испричаћу вам неиспричано. Али, то ће бити потпуно нова верзија моје – истине!
- Истина је моја трагедија. Да је није било, не би је ни било!
- Живео сам у заборављеном времену. Ово и не памтим!
- Код нас нема ружних и тужних. Само – сиромашних!
- Наше сиромаштво је моћно. По нечему смо боље од остатка света!
- Била је то добра пљачка. Ма какви добра. Изванредна!
- Од живота направио уметност. И када је гладовао нису му – веровали!
- Вођа се показао у најбољем светлу. Нисмо га видели. Бео је мрак!
- Наша будућност је непозната. А када би је знали, то не би ни била – будућност!

- Живот је тренинг чији је резултат унапред – познат!
- Наш излаз из тренутног лавиринта је – безизлаз!
- Ако има позоришта без дефиниција, има и живота без – позоришта!
- Кренуо сам да тражим своје ја. Стигао до првог лица – множине!
- Пролазност у нашим животима је стално кретање ка циљу коме желимо да стигнемо што – касније!
- Његове изјаве су лековите. Да је више таквих, код нас не би било – болесних!
- Постигао сам највећи успех у каријери. Изабран сам за председника МЗ у којој сам – једини становник!
- Другачије мислим него што сам мислио. Сада говорим још веће – глупости!
- Он је добар, али није довољно добар да би био стварно – добар!
- Наставили би да пљачкају, али за репризу нема новца!
- Код нас слобода мисли није ограничена. Слободу писања и говора тек треба – доказати!

- Нисмо у хаосу, него у безумљу. Прво, некако можемо и да – средимо!
- Суштина поетике мога писања није слава него вежбање – рукописа!
- Криминалци мисле као и сви лопови. Ни политичари нису – изузетак!
- Код нас је све могуће. Чак и оно што – није могуће!
- Почећемо приоритетно да решавамо све проблеме. Без приоритета!
- Ако морамо – можемо. Потребан је прави сведок нашег – живота!
- Опраштам им због лагања. Нисам остао – дужан!
- Уђутали ме. Не због страха. Изгубио сам – глас!
- Све је лажно сем лажи, јер показује – право лице!
- Толико сам слободан да ми је затвор – загарантован!
- Пишем слободним стилем. И то је једина слобода коју ми нису – ограничили!
- Критичари су прогласили мој роман најбољим. Никада им нећу опростити ту – глупост!

- Промашај сам генерације. Сви отишли у – иностранство!
- Тишину молим. Говори онај који воли да чује само – себе!
- Моје религија није измишљена. Ако не рачунамо – евро!
- Анонимни сам писац. И то је једино признање које сам – искрено добио!
- Хвала вам што ћутите. Овде није дозвољено – оговарање!
- Не продајем све. Поштење може без услова и у више рата!
- Ја сам глас провинције. Оговарање сам наследио и – усавршио!
- Он је савест генерације. Ћути и гласа како они кажу!
- Запањем сам обећањима. Сада сам запањен што сам био – запањен!
- Моја биографија је лажна. То је једина истина о мени!
- Опаметио сам се. Касно. А боље да нисам!
- Писац сам у покушају. Довољно за – почетак!

- Сви су отишли предалеко. Остао сам. Не верују да нисам крив!
- Новинарима не дају прецизне одговоре. То се зове слобода – јавне речи!
- Не дозвољавају да будем корак испред њих. Да не кварим просек!
- Бићемо хероји будућности. Ако је уопште дочекамо!
- Опомиње ме памћење. Боље да сам остао без њега!
- Да је добро, није добро. Али, да је добро, не би било, јер – није добро!
- Направих кобну грешку. Остадох где сам – рођен!
- Вест је строго поверљива. Нико неће да је ода. Свима је – позната!
- Баш смо се осамили. И игрице постале – болест!
- Владавина страха победила радост. Али, ништа није – вечно!
- Победићемо када победимо. Али – победићемо!
- Приватно мислим да је његово знање катастрофално, а јавно да је вредан – дивљења!

- Његова прича је бизарна. Ни моја није боља. У нечему смо – једнаки!
- Легазиловали смо безакоње. Тако се у демократском друштву поштује – закон!
- Мој живот је туга голема. Плашим се да ће бити још – већа!
- Незадовољан сам. И зато сам задовољан!
- Отпадник сам. Нисам на листама – одабраних!
- Није све у послу. Нешто је и у – чекању!
- Његово сећање непоуздано. Зато неће бити – заштићени сведок!
- Било је вредно. Данас није. Али, поново ће бити!
- Добровољна је његова мисија, али добро – плаћена!
- Прашина је прекрила моје књиге. Ускоро ћу их – објавити!
- Објављена добра вест. Позориште не ради због – зиме!
- Избледела моја сећања. Додала старачку – боју!

- Убија ме неправда, јер дуго траје. А то није – правда!
- Ненормално је ако помислите да у овој земљи свако моме да буде – нормалан!
- Читам их као отворену књигу. Али, написана је – лоше!
- Код нас несметано цвета инфлација – доктората!
- Нашим министрима скандали промене живот – напоље!
- Одан сам владару. Говорим лажи. То је његова – истина!
- Решио је све проблеме. Сада решава – државне!
- Бринем због посла иако га – немам!
- Живим у касабима и мислим како и други. Иначе, не бих ни – мислио!
- Нераскидиво смо повезани! Свима се на крају исто – пише!
- Хулигани неће победити. Придружићемо се!
- Купио сам докторат. Добро сам га платио. Зато толико и вреди!
- Јесте како није. Пише у – новинама!

- Био је сумрак када ми је свануло. Десет година – после!
- Не могу да нађем кључ. Живим у – заробљеништву!
- Пси пореметили ноћну тишину. Умирање – настављено!
- Историјски подаци су поуздани. Недостају само – истините чињенице!
- Ово је време романтике. Пуца се на сваком кораку због – страсти!
- Из ината ћу написати роман. Много неписменији су то већ урадили!
- Моји уметнички кораци су крупни. Не могу да их – стигнем!
- Старост је запала у ћорсокак. Никако да оде где је – кренула!
- Пре хаоса, било је хаоса. Заборавили смо га због – хаоса!
- Време је сурово. Не знамо ни колико!
- Наш пораз је очигледан. Само се чека – тренутак!
- Мој друм је толико широк да могу да прођем само – пешице!

- Моја свакодневица је прошла. Ова није ни за – помињање!
- Преварили су ме. У озбиљним временима, будале највише – страдају!
- Он је прича за себе. Не бих могао да је опишем у – три романа!
- Немам никакав рукопис. Планирају да га објаве. Можда што сам – министар!
- Била је то политичка заседа. Убиство у – самоодбрани!
- Био је толико талентован до обожавања. Зато је окончао последње дане као – бескућник!
- Стигла је политичка новост. Све је исто и само још – истије!
- Ово је живот обрнутог реда. Туга, туга и туга. И све остало!
- Режим је чувао тајну. Док је сви нису – сазнали!
- О њима се дуго ништа није знало, а када се дознало, боље да се није – дознало!
- Бадава се преиспитујем. Други ће то много боље урадити!
- Држао сам се својих принципа. Зато су ме преместили на – споредни колосе!

- Немам више велике планове. Ма, ни планове. Угледам се на – владу!
- Победио сам време. Ало, оно ће победити – мене!
- Фолирант сам. Да нисам, живот би ме давно узео под – своје!
- Стална је неизвесност. То је највећи успех – владе!
- У позоришту је важна глумачка подела. У политици само глас – вође!
- Поверио сам неповерљиво. Хтео сам да буде – поверљиво!
- Другачије смо се разумели. И зато се нисмо – разумели!
- Значење текста читају како не пише. Зато се и не разумемо иако се – разумемо!
- Моја књига јесте атрактивна. Чист уметнички – промашај!
- Крај је неприкладан. Одлазимо без наше – воље!
- Довољно сам стар да бих био млад. И довољно млад да сам исувише – стар!
- Сви се смеју иако нисам духовит. Можда баш зато!

- Влада на великом распусту и када заседа. Други мисли за њу!
- Други мисле како не мислим о ономе што – мислим!
- Сукобили смо се око идеја. Мислим да нису потребне. Он да су – погрешне!
- Тајну сам и од себе сакрио. Да не будем – издајник!
- Моје дело недовољно је проучено. Док се – не напише!
- Моје заблуде су краткотрајне. Само – пола века!
- Све се променило. Ни себе не препознајем!
- Хаос модерног доба је чист фалсификат – прошлости!
- У једноумљу мало је било малумних. Сада је само једноумље – остало!
- Збуњен сам и несигуран. Не дају ми да се – опаметим!
- Позвали су га у напад на владу. А он је изразити – одбрамбени играч!
- Тражили су о мени и најситнији податак. Није им помогла ни – лупа!

- Били су свуда око нас и са нам. Чувари реда су нас баш – ослободили!
- Мој живот: почетак свих наших почетака и крај свих наших крајева. Без тачке – молим!
- Наше свађе биле су безазлене. Ретко смо користили – пиштоље!
- Власт је толерантна. Тајкунима дозвољен улазак у – њихове редове!
- Свима по потреби. Богаташи добили власт, сиротиња пуне – контејнера!
- Сва врата културе отворена. Зато дува – промаја!
- Волим усамљеност и тишину. Искључите ТВ, молим!
- Писао је мени о мени. Да не препознам себе у – себи!
- Затајио је што није знао оно што није – морао знати!
- Због хајке сви смо у ћорсокаку. И када престане, бићемо!
- Подигао сам глас. Промукао. Од страха!
- Моје учење је површно. Другима је – погрешно!

- Њихове идеје су потпуно супротне, али владају као да су – једна странка!
- Слагао сам лажне чињенице. И оне су постале једина – истина!
- Владар је чудан. И зато влада у складу са свијим – карактером!
- Он је невиђени председник. Зато је стално – виђен!
- Слободно се изражавао. Заслужио слободу – иза решетака!
- Није прекидао криминалну биографију чак и када се нашао у – ћелији!
- Посматрао сам моћнике из другог угла. Зато их никада нисам добро видео!
- Забрањили су ми ћутање. Нисам их – послушао!
- Мој живот је истинит. Препун – фикција!
- Открили смо истину. Преварили смо се када смо решили да је – проверимо!
- Сумњамо у њихову сумњу. Сада сумњамо што смо – сумњали!
- Старији сам од себе. По ономе што – мислим!

- Време је мој искрени непријатељ. Остали могу и да се – предомисле!
- Мој живот је тамо где нисам. Овде – животарим!
- У ћутању смо се разумели. Били смо – прегласни!
- Мој рукопис је аутентичан. Нико не може да га – провери!
- Открио сам своју беду. Власт се изненадила. Био сам – затурен!
- Репризирао сам прошлу годину. Ова ми се није допала због – сенилности!
- Живот ми толико брзо пролази. Ни сенке не могу да се – сетим!
- Хоћу да ухватим време. Само ми реците где – станује!
- Стварност је суморна. Толико смо несподобни да ни облаке не знамо да – склонимо!
- Смејем се и плачем. Не знам шта је прече. Да ли да се смејем што плачем или да плачем што се смејем!
- Моје беседе су бесмислене, али су бар – оригиналне!

- У нашој демократији све је под контролом. Реда мора да буде!
- Толико је пијан. Не зна како се зове. Једино тачно понавља тринаестоцифрени матични број у личној карти!
- Браним се ћутање иако нисам грешан и ухапшен. Ради сваке – превентиве!
- Добро смо се разумели. Иако се нисмо – разумели!
- Ово је мој глас истине. Све лажи продао сам – бесплатно!
- Одлазим на једногодишњи одмор. Док се не заврше сви овогодишњи – избори!
- Боље сам писао него сликао. Најлепше сам говорио када сам – ћутао!
- Мој угао посматрања није лош. Не видим себе, али ни – њих!
- Толико је нарцисоидан. Хоће у исто време да буде – двоструки председник!
- Политички бонтон не дозвољава да о њима кажем шта мислим. Али, ваљда ме разумете, ако хоћете да ме – разумете!
- У инат, гласао сам против себе. Ни они нису – победили!

- Када о њима пишем, обавезно стављам – три тачке!
- Некада није јасно и оно што би требало да буде јасно, јер је – нејасно!
- Решићу све проблеме сам. Чудна нека власт. Све – дозвољава!
- Пораз је неочекиван. Намештена – победа!
- Хвала што се не заразих политиком. Морао бих да крадем, а то нисам – научио!
- Не слушајте моје савете. Без контејнера, не бих – преживео!
- Радим надахнуто. Али, шта то вреди када сам – технолшки вишак!
- Сумњам у своју сумњу. Зато ме оптужују да сам – сумњичав!
- Вођа нам је показао прави пут. Кренули смо у – беспуће!
- Глупост ме опаметила. Мало. Молим да дуго – потраје!
- Ако је све привидно, онда је и привид – привидан!
- Ово је цинични тренутак. Подела политичких улога само је део – непроспаване режије!

- Моје изјаве су подмитљиве. Такво је и време!
- Све је под знаком питања. И мој – знак питања!
- Ово је мала прича о малом човеку. За велике приче немам – плаћене критичаре!
- Наши животи су трагичне комедије. Само без смеха, молим!
- Смента ми популарност. Зати и не желим да будем!
- Волео бих да научим оно што нисам научио. Али, касно сам се сетио!
- Без ироније, нема ироније живота. А без тога нема ни живота!
- Држим се својих принципа. Никада их не поштујем!
- Отписали ме као глумца. Неталентован за позориште. Сада глумим правог – глумца!
- Јачи сам од смрти. Преминуо безброј пута – у сновима!
- Вандализам је победио. Ми смо се само – придружили!
- Не могу да упамтим колико су опљачкали. Моји динари су само – ситница!

- Добићу посмртно признање. Захвалићу им се када дођу код мене!
- Живот на крају живота. То није ни за – памћење!
- Извињавам се себи. Нису заслужили – извињење!
- Нисам искрен. Нећу да будем – изузетак!
- Промашао је тему, али је положио. Није баш све у – наслову!
- Необавезно говоре о обавезним темама. Зато нам све претворило у „игре без граница“.
- Ово је слободна школа слободног писања. Зато слободно лупам колико је лупање – паметно!
- Моје мисли без смисла. Али, нису – бесмислене!
- Сам ћу решити све проблеме. Чудна нека власт. Све – дозвољава!
- Поремећена слика на ТВ. Зато их добро не видим. Чујем, али их не – чујем!
- Измиче ми правда. Судство се – преуређује!
- Изгубио сам своје време. Какво је сада, ни будуће – нећу наћи!

- Слободно пишем. Реметим медијске слободе. Послали ме на дужи – годишњи одмор!
- Са пријатељима се не дружим. Док не прођу – избори!
- У овој земљи, не плашим се страха. Стално сам у – страху!
- Не питам и не причам. Гласам како ми је речено!
- Дуго памтим. Шта ми вреди. Све сам – заборавио!
- Вечност је друга страна сна. Суђено нам је да је – не остваримо!
- Припадам немоћнима. Али, и други завршавају на – исти начин!
- Моје велике речи нико не примећује. Његове мале, сви – поздрављају!
- Некима смета кочијашки речник. Не разумем. Говоре у складу са потребама. Као ови у – скупштини!
- Зашто живимо у неизвесности. Решимо заувек све – проблеме!
- Бескућник сам. Поново сам срећан. У затвору!

- Прошао је мој живот без мене. Гледао сам – туђе животе!
- За мене је затвор најбоља терапија. Ту сам са својима!
- Прецртали су моју вест. Онда су је објавили. Нигде нисам могао да је – прочитам!
- Доцније ћу доћи. Сада је – одоцнило!
- Дивио сам се његовим чуђењима. Радио је то без – чуђења!
- Истина је обична лаж. Само још нисмо – сазнали!
- Постоје истине и истине. Само не знам које су – истине!
- Видео сам истину. Оптужују ме да сам – далтониста!
- Одбегле су ми мисли. Да сам их упамтио, они би ме – упамтили!
- Игноришем лажи. Не вреди. Поплаве су око мене!
- Непоправљив сам песимиста. Не верујем ни – лошим вестима!
- Прегазило ме време. Срећа. Остао сам – жив!

- Не памтим. Сада и не морам. Стигло време – заборава!
- Имамо право вођу. Претплатник је – истине!
- Сва времена су прошла. И ово ће. Ако вам је стало до – будућности!
- Мој живот је недовршена прича. Боље него да је чувари реда – дописују!
- Моји кораци су исправни. Само у – погрешеном смеру!
- Слободно мишљење је друштвена непогода. Све док о томе не одлучи – влада!
- Живописно је наше време. Ликвидације теку по – плану!
- Благовремено ћемо бити информисани. Када влада одлучи да је – време!
- Додатне информације о реду вожње возова можете сазнати на телефон који ће прорадити – наредне године!
- Остварио је запажену каријеру. Постао је вођа – криминалног клана!
- Њихово владање је сумњиво, али није оригинално. На то смо се одавно – навикли!
- Излагање нашег бога мирише на истину. Не препознајем је довољно због – прехладе!

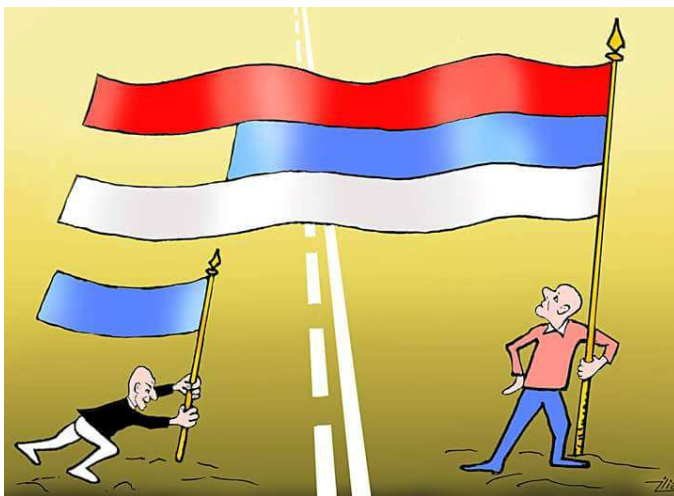

- Наше путовање је дуго. Испуњено – безизлазом!
- Мој свет је непознат. За њих. Али, и за мене!
- Ситан је преварант. Повремено говори – истину!
- Код нас влада хаос. Нико не зна да препозна шта је истина, а шта – лаж!
- Тајкуни су солидарни. Кору хлеба узели им – бескућници!
- Стар сам и болестан. Кривим себе. Нико ме није молио да променим оволике – владе!
- Мој живот толико је духовит. Дође ми да – заплачем!
- Да није просаца на улици, не би владало сиромаштво. А да није њих, не би било – свадби!
- Немогуће је могуће ако желимо да буде – могуће!
- Моја песма личи на живот. Али, какав ми је, ни у песму не би – стао!
- Песник сам песме. Не оне коју сте читали него коју ћу тек – написати!

- Случајно је постао председник. Сада се хвали како је случајност била – намерна!
- Навикао сам се на све. Експерименти нови власти су чист – фалсификат!
- Живот ми је био досадан. Да није избора, не бих знао за – страх!
- Моје сузе су туђе. Исплакао сам се на – време!
- Ко не зна шта је глиб, не зна шта је живот. А ко зна шта је прави живот, никада неће упознати – глиб!
- Само глупаци верују у све варијанте. Ја само у – трајни заборав!
- Да сам знао да ћу бити лепо сахрањен, умро бих – на време!
- Мој живот је у другом кључу. Први су ми одавно – украли!
- Реторичко питање шта сам хтео да кажем, неће сазнати. Нисам сигуран да – знам!
- Неће уништити мој слободни простор сећања. Могу само мене после – изговорене речи!
- Казао сам речи без посебног значења. Касније сам чуварима реда сатима морао да тумачим шта сам – рекао!

- Помало сам изгубљен. Другима је много боље. Не препознају се!
- Досађивао сам себи што сам овакав. Нисам човек овога – времена!
- Сенке су нас мимоишле. Постали смо људи без њих. Увелико је после подне обасјано – сунцем!
- Живим у самоћи. То је једина галама која ми – прија!
- Напутовали су кроз време. И зауставили у нашем – невремену!
- Када сам већ готово потонуо, срећа се осмехнула. И даље – пливам!
- Нисам пио, али сам пијан. Опило ме – време!
- Радне акције су прилике за заљубљивање! Касније се кајемо. Али – касно!
- Вртлог лажи око нас. Тешко ћемо – испливати!
- Када бисте сазнали шта сањам, не бисте ме питали како – живим!
- Наградили ме за оно што ћу тек написати. Погодили да сам одличан – писац!
- Велики је преварант. То му није сметало да постане – угледни тајкун!

- На политичкој сцени све је могуће. Иза је могуће и – немогуће!
- Био је најнесноснији политичар. Али, има и – горих!
- Наметну сам своја правила, иако су била против свих – правила!
- Причам неозбиљне приче у озбиљним временима. Време је да се – опаметим!
- Немам стрпљења. Доста сам их слушао иако су говорили – глупости!
- Не сумњам у њихову сумњу иако сам – сумњичав!
- Победила је истина иако је лажна. Какво је време, репризе ће се дуго понављати!
- Живим у тами. Уверавају ме да је светла. То ми је једина – утеха!
- Моје није је њихово јесте. Једина је утеша што су ми дали шансу за – реванш!
- Он је човек-звер. Опростите. Вређам – животиње!
- Побуна није устанак. Она је само друго стање нашега – првог стања!

- Написао сам дневник увреда. За остало, немам – времена!
- Моја драма није у томе што не знам да је напишем него што је – проживљавам!
- Дошао је крај, али то је тек почетак. Јер и крај има свој – крај!
- Немам илузије да је ова власт добра. Мораће једнога дана да буде – прошла!
- Нисам бољи писац од њих. Али, ни они од мене. Критичари су у – доколици!
- Доколица ми помогла да не будем доколичар. Пишем, макар и – без смисла!
- Пунокрви је будала. Само, мајка му није – одавде!
- Знам где је моје место. И они знају, али се праве да не знају. Зато – владају!
- Ја јесам ја, али они не желе да будем – ја!
- Једва видимо, али довољно видимо да – не видимо!
- Желим, али не знам шта желим. Дају ми оно што – не желим!
- Испунио сам празан простор безнађа. Нажалост, нисам једини!

- Ничег нема око мене. Не дише ми се. Угушило ме ова – непогода!
- Крив сам иако сам невин. Али, по њиховим законима, нисам оно што – јесам!
- Неће ме надмудрити. Већа сам будала од њих!
- Није важно куда идем. Само да идем. Својевољно!
- Кајем се. Не бих се кајао да сам се – кајао!
- Толико сам талентован да не могу да се – препознам!
- Признао сам пораз на изборима иако нисам поражен. Добио сам – обећано!
- Годинама сам сликар тишине. Зато ме нема у овом свету препуном – буке!
- Нисам знао ништа. Сада, када знам нешто, као да не знам – ништа!
- Док он говори нема дијалога. У нашој демократији најважнији је – монолог!
- У нашим лажима има пуно истине. На пример, да су лажи заиста лажи. Али, то треба и – доказати!
- Квазиелита рекла које најбољи. Плаћеним критичарима преостаје да се заједно – напију!

- Нећу да газим бос по трњу. Одавно сам се определио за – победничку страну!
- Превише је случајности. Само наивни могу да верују да је све – случајно!
- Моје критике, моја ствар. Ваша власт, ваша – истина!
- Натерали ме да будем беспосличар док не напишу извештај. Проблем су решили – затвором!
- Зима је прошла пре време. Због избора који ће бити на пролеће!
- Једини мој недостатак је што нисам глуп. Због тога сам слабо напредовао у – политичкој каријери!
- За писмени смо имали слободну тему. Уверили су нас да смо ми друштво – демократије!
- Крај моје приче није весело. Али, ни њихове владање неће се боље – завршити!
- Нећу говорити. Све ми је јасно. Зато су нас – ућутали!
- Сат не ради. Време је стало. Не баш сасвим. Они и даље – владају!
- Њега је тешко прихватити. Паметнији од свих. Испред свог – времена!

- Мој уметнички стил је нечитљив. Зато сам уметник без стила! Али, ипак – уметник!
- Његове неистине су невине. Али, иза њих се крију – опасне намере!
- Живим у илузији. А после ћу у – заблуди!
- Средина ме не разуме. Ни ја њу. Једино нас то – спаја!
- Имао сам шта да кажем. Боље што нисам!
- Исправио сам грешку. Није вредело. И даље ме сматрају – грешником!
- Размишљао сам гласно. Није вредело. Сада и – не размишљам!
- Колекције мојих купљених слика су лажне. Моја није. Нисам довољно талентован да будем – фалсификатор!
- Отворен сам и искрен. Зато ми стално говоре да није далеко – мрак!
- Пропали сам сиромаш. Боље него да сам пропали – тајкун!
- Да будем искрен: лажни сам интелектуалац, али прави – механичар!
- Теоретичар сам живота. А о њему не знам – ништа!

- Игром судбине, рођен сам у планини. Нису ме питали за – пристанак!
- Планирао сам непланирано. И сада је непланирано постало – планирано!
- Влада је изгубила компас. Зато седи на – две столице!
- Време ме понизило. Ови још више!
- Ја сам бескућник, али није ми лоше. Има и горих од – мене!
- Код нас су сви политичари исти. Само неке знамо по – фалсификованим докторатима!
- Сем малог бога, сви играмо – споредне улоге!
- Лепо је када имаш температуру. Бар не мораш да идеш – у школу!
- Када дође време, умрећу. Не мора да жури!
- Живимо у земљи снова. Зато смо сталну у – бунилу!
- Због друштва, променио кафану. Због кафане, променио пиће. Због пића, променио све своје – навике!
- Ово време наша је судбина. Добили смо га по – заслужи!

- Живимо у земљи снова. Зато смо сталну у – бунилу!
- Политичари говоре оно што не мисле. Мисле оно што нису рекли. А рекли су оно што су мислили да је – паметно!
- Као велики уметник, стекао славу. Богатство није – дочекало!
- Преварио је због страсто. Али, ни она му није остала дужна. Узвратила је уз – двоструку камату!
- Играо своју, не њихову игру. Више га нема у – колу!
- Хумани лопов држао се начела: Не кради од оних који немају и не повређуј оне који то – не заслужују!
- Нисам открио тајну писања. Не знам да ли је има. Ако би је пронашао, не би била – тајна!
- Његова документа су верна сведочанства наше прошлости. Али, шта то вреди када се сада пише – нова историја!
- Не зна се састав жирија за најбољу причу. За сваки случај, све – поткупљено!
- Потенцијално сам велики лажов. Само треба да се докажем на главном терену – у скупштини!

- Није ме страх од страха него од оних који производе – страх!
- Наш бог се понаша по уставу. Који још није – написан!
- Победиће глас мањине. Већина се неће ни – појавити!
- Толико сам срећан у овој земљи. Да умрем од – смеха!
- Живот ми личи на минули. Њега одавно – нема!
- Живимо између сна и јаве, прошлости и садашњости. У бунилу!
- Грешан сам иако мислим да нисам. Да изговорим. Видећете колико нисам - у праву!
- Нећу ваше снове. Довољни су моји. Нису нешто нарочито, али су моје руке – дело!
- Моје сећање су непроменљива. Одавно их – нема!
- Време се згуснуло. Зато нас не виде они који би требало да нас – чују!
- Иако нема шарм и харизму, оженио најлепшу манекенку. Због подебелог рачуна у – банци!

- Моја љубавна прича измишљена. Ни туђе нису – боље!
- Играју без правила. Тако убедљив пораз претварају у – тријунф!
- Забуне и заблуде око нас. Заблудео сам због забуне, а због заблуде не знам шта је – забуна!
- Њима је важно шта нисам. Мени шта јесам. И зато ме нема у њиховом – колу!
- Против презира, организовао сам заверу. Тутао и када нисам – ћутао!
- Све је било и прошло. И ово ће проћи. Остаће само оно што није било и што је некуда – прошло!
- Живим у другом животу. Први сам давно – заборавио!
- Пропали смо и пре времена. Бољи смо од – целог света!
- Све је променљиво сем времена. Не пита никога за дозволу и тече – вечито!
- Наше време се расуло. Ни моја памет није у бољем стању!
- Савршено се сећам свога рођења. То је у моме животу био – догађај године!

- Истина се може подесити да буде права или лажна. Довољно је да ми дате само грам – власти!
- У нашој демократији све је могуће. Конференција за штампу отказана и пре него што је – заказана!
- После смрти сетићу се живота. Ако ми и то не буде – ускраћено!
- Уживам у сваком тренутку овог незнања. Једино се бојим да ће кратко трајати!
- Ништа није моје. Све је наше. У ствари њихово. Таква је у демократији подела – улога!
- Наша тишина је речита. Нигде се не чује – глас народа!
- Живот није драма. Иако је драма. Ако то желимо да буде!
- Мој бег из сиромаштва није успео. Због велике гужве, поновљен је – старт трке!
- Иронично се играм речима. Не бојим се – вербалног деликта!
- Ако још једном посумњам у добре намере владе, потражићу помоћ – психијатра!
- Живим у лажима. Није лоше. Било би и боље да их је – више!

- Наслутио сам наслућено. Али, доушници су били – бржи!
- Имам своју истину. Њихова ме не занима. Нећу да изневерим – себе!
- Њихове глупости хит сезоне. Конкуренција жестока. Лупало се на – све стране!
- Моја дела су бесмислена. Зато и имају – смисла!
- Прогласили ме издајником иако свакога дана пишем – родољубиве песме!
- Како је почела моја авантура, тако се и завршила. Не знам како!
- Они су своји на своме. Нису своји. И немају своје!
- Мој програм је амбициозан. Да преживим!
- Ћутали смо, ћутали, ћутали. И сада ћутимо. Из навике и – страха!
- Јесам плагијатор. Нећу да будем – изузетак!
- На ивици сам памети. У ствари, без памети, али довољно – паметан!
- Неуморно пишем. Неуморно ме игноришу. Бар у нечему смо – исти!

ДОБРИ ЧОВЕК ТИХЕ РЕЗИГНАЦИЈЕ

- Данило Коцић: Светолик Станковић: „Добри човек тихе резигнације“, рецензија, *Афоризми са тужне пруге*, Удружење писаца Лесковац, ауторско издање, Лесковац 2023.

У предговору књиге *Некролог за једну чаршију* Зуке Џумхура, Иво Андрић је написао да аутор књиге припада оној врсти људи каја *тка на више разбоја*. Ласкам себи, надам се оправдано, да познајем Данила Коцића и његов рад на књижевном пољу, али и његов пут кроз живот и све оно чиме се бавио и што је претурио преко главе. Отуда ми слобода да устврдим да је он један од људи који ткају на више разбоја.²

Стекавши диплому професора књижевности сматрао је да му она није довољна, па се запутио на правни факултет и стекао још једну диплому на којој је писало

---

² Светолик Станковић рођен је 5. јануара 1945. године у Бабичком, од оца Илије и мајке Љубице. Живи у складу са својом поезијом и нескладу са временом у којем се по злу случајно нашао. Све остале податке о себи сматра безначајним. Свет сам, не својом вољом, угледао једног мразовитог јануарског дана 1945. године уз асистенцију баба Милике, на рогожи, у соби коју су звали „голема соба“ и служила је, углавном, за дочек гостију. Мајка Љубица још није била навршила двадесет година. КЊИЖЕВНИ РАД: *Последња лука* (Удружење писаца општине Лесковац 2003); *Залудна молитва* (АМА, Лесковац 2007); *Гласови и сенке из „Добре главе“* (Удружење писаца Лесковца, Медија центар Лесковац 2013). *Последње путовање Јосифа Миљина*, збирка прича (Друштво за афирмацију културе „Пресинг“ – Младеновац“ 2016), *Сидонијин поглед* (о Исидори Секулић), „Пресинг“ – Младеновац 2017.

да је дипломирани правник. Док су његови вршњаци једва отаљавали по један факултет, задовољивши се постигнутим, Данило је исткао своје интелектуално ткање на два разнородна разбоја.

Бабиће се најпре професуром, подучавајући младе људе књижевности и лепој писаној речи. Потом ће постати новинар приштинског *Јединства*. На конкурс *Политике* за дописника из Лесковца, без премца, добиће то место. Мукотрпан новинарски посао, у времену кад се на новине и новинаре гледало из посебног угла и посебном паском, зарађивао је Данило *хлеб свој насушни*. И овде није стао, задовољивши се статусом дописника и амбицијом да дочека пензију на том послу.

Његови текстови у *Политоци* увек су били високо су оцењивали уредници, а код читалаца изазивали посебно интересовање. Јер, Данилу Коцићу, дописнику, увек се веровало. Знао је Данило, још на почетку новинарске каријере, да савременом читаоцу није лако продати рог за свећу. Пазио се таквога манира као од ватре живе.

Просторије дописништва *Политике*, за време Даниловог столовања, било је стециште лесковачке интелектуалне елите. Свакодневно су долазили песници, приповедачи, романописци, новинари локалног, али и дописници београдских листова. Била је то једна духовна и интелектуална оаза слободномислећих људи. Показаће се, нажалост, да то изазива подозривост, па и отворену мржњу према Данилу и биће сврстан у *опозиционаре*, што је значило први корак ка остајању без посла и хлеба насушног. Слободномислећи и радознао човек који је на свет око себе гледао широм отворених очију, није могао да се задовољи само писањем за *Политику*.

Образован, елоквентан, ненаметљив, увек некако у другом плану као појава и личност, а заправо будан за све што се догађа око њега, будан као ретко ко други из новинарске бранше, почеће да се бави литературом. Оном озбиљном, пуном уметничког духа и стила. Онако како је то радио Бранимир Ћосић тридестих година

прошлога века, романом *Покошено поље*, или Ранко Маринковић у свом култном роману *Киклоп*.

Настају његови романи, заправо трилогија, *Изабрани живот*, *Изабрана тишина* и *Изабрани дани*. У овом тексту нећемо се посебно бавити овим романима, јер они траже озбиљну и опсежну студију много позванијих од аутора овог текста. Но, веома је важно истаћи генезу настајања ове изврсне трилогије модерног романа. Модерног по форми, језику и стилу.

Новинар Данило Коцић, у једном тренутку, не својом вољом, још мање кривицом, нашао се у улози Кафкиног јунака Јозефа К. Због једног сасвим бенигног текста, прочитаног наопако, како се, иначе, у то време читало све што је настало као плод писања. Од новина и часописа до књига и позоришних комада. Неко је негде, *тамо где треба*, новинарски текст Данила Коцића оценио злонамерним, тенденциозним, са намерама опасним по систем и вредностима система. Све се сводило на сујету неколицине људи који су се, бог зна због чега и како, препознали у том тексту. Кренула је хајка на Данила, са свим последицама које хајка носи са собом. Треба му отети посао, избацити га из стана оцрнити га као човека. Није довољно неког победити, макар то била и нечасна победа. Треба га понизити. Законитости су то које у Србији трају већ више од века и по.

Против моћних и бахатих, силних и заштићених положајима и функцијама у друштву, новинар и двоструки факултетлија, није имао никакво ефикасније оружје. А онда се досетио! Почеће да пише, али не за новине чије се писаније заборавља већ сутра, писаће много озбиљније текстове. Излиће све своје муке и јаде на папир, отштампати их и ставити између корица. Настаће изврсна трилогија савремених романа о страдању, наказној страни моћи и моћника, отпору којег треба пружити сили власти и властодржаца, макар изгледи на успех били минимални. Показало се ко зна по који пут, *свако зло има и своје добро*. Оно што карактерише ову, рекосмо већ, изврсну прозу, то је

смирено казивање аутора, чак и кад говори о најтежим страдањима својег јунака, тачније, о својим страдањима. Има у тим романима кафкијанства, али има и духа Хесеових јунака попут Харија Халера и Синклерових казивања о Максу Демијану.

Завршивши ово ткање на другом разбоју, Данило Коцић осећа, и још више од тога, он мора да пређе на још финије ткање за трећим разбојем. Поезија! Настаће две дивне збирке поезије за децу, *Чудна лађа* и *Дневник на расту*.

Готово пола века бавим се писањем поезије, успешно или не, нека о томе говоре други. Оно што никада нисам смео, тачније речено нисам умео у поезији, то је писање дечје поезије. Напросто немам дара за ту врсту поезије. Уосталом, опште је место у историји књижевности да су за децу писали само највећи песници. Змај, Душко Радовић, Ћопић и други. Далеко сам од њих као звезда Алциона од Земље. Но, Данило Коцић је и на овом разбоју исткао најфинија ткања за најмлађе читаоце. За оне који још нису осетили све суровости човековог опстојања под усудним му небом, за оне чија су срца још чиста а погледи бистри и које је немогуће преварити.

Имао је Данило Коцић да каже поезијом много тога и старијима. У временима нимало наклоњеним поезији (сви пишу поезију нико је не чита), кад је штампање књига поезије, али и прозе, права вратоломија и подвиг, јер је аутор препуштен себи и својој довитљивости, појавиле су се његове две збирке, *Говор камена* и *Песма жени*. Показало се да и у овој врсти поезије наступа песник потпуно заокруженог песничког стила, самосвојан и независан од свакојаким школа и помодних праваца, којима теже углавном недаровити песници, па своју недаровитост проглашавају разним правцима и измима.

Ако сте помислили да је овде стао, преварили сте се. На срећу завичајне, пре свега, али и српске књижевности. Прелази Данило Коцић за четврти разбој.

Појавила се двотомна књига на око две хиљаде страница, *Лесковачки писци, трагови и трагања*, I – II. Лесковац 2015, 2016; *Панорама лесковачког песништва (1944 - 2014)*, Лесковац 2015. Подухватио се аутор огромног посла, као нико пре њега, питање је да ли ће се наћи ико и после њега, да систематизује и сакупи на једном месту све што је написано и објављено у периоду од седамдесет година у лесковачком књижевном миљеу. Задивљује, пре свега, снага и упорност коју је Данило Коцић уложио у ово, слободно се може рећи капитално дело, да истражи и пронађе сваку песму и њеног аутора, иако су многи одавно престали да пишу. О сваком аутору написао је кратку биографију и приказ његове поезије. Да се разумемо, Данило не пресуђује, он не багателише и не уздиже ниједног аутора. Он само прилежно бележи, мудро свестан чињенице да ће време дати најбољу оцену и поезији и песницима. Приметно је да аутор ове *Панораме* пише са великом љубављу и ретком људском топлину о сваком аутору. Слободно могу да кажем, Данило Коцић је један од оне веома ретке врсте људи који за сваког нађу лепу реч. Он, напросто плени људском добротом и племенитошћу, тим данас ретким особинама код већине људи. Кад у будућности неко буде писао о њему, молим да ову чињеницу никако не заборави. Уме Данило да похвали и оно што је тешко хвалити. Зашто? Да ли је то његова слабост и попустљивост са циљем да се не замери никоме. Не! Он ће у сваком тексту, у сваком аутору, тражити оно најбоље, оно што му се допада. На овом месту подсећа ме на онај део писма које пише Бранко Ћопић, Зији Диздаревићу, у којем каже да и када пише о оној другој, противничкој страни, он не жели да је омаловажи и повреди. Иоле упућенији читалац овога текста сетиће се о чему говорим. Ето, такав је Данило! Својим писањем о другима настојаће да их подржи и охрабри да истрају. Тако раде само људи свесни својих вредности и способности. Нема у Данилу сујете, суревњивости, малициозности ни злобе према икоме. Невероватно је колико тај човек уме да се радује туђим успесима и да их подржава. Данас у временима сујете и

опште јагме за престижом, *јанајакањем* сваке, али увек најгоре врсте.

Остаје и пети разбој Даниловог интелектуалног и стваралачког ткања. АФОРИЗМИ!

Нимало није случајно што се Данило Коцић окренуо афоризму као књижевној форми, да би се опробао и на том разбоју. Афоризам је експлозија духа. То је онај динамит духа који је сакривен дубоко у уму и души афористичара, за који се не зна када ће и којим поводом експлодирати. Једном приликом сам рекао, то понављам и сада, најдуже се пишу кратке приче. Колико ли је тек потребно времена да би се написао добар афоризам. Наглашавам, добар афоризам. Зашто? Због тога што се данас под формом афоризма објављује много тога што није ни у најдаљем сродству са афоризмом. Афоризам није штос, досетка, кафански виц. Афоризам је најсажетија форма књижевног изражавања. У њему су садржане приповетке, драме и романи, ако је афористичар довољно виспрен, образован, елоквентан и на крају духовит. Није сваки духовити човек афористичар, као што ни афористичар не мора да буде духовит на онај колоквијални начин. Козер се битно разликује од афористичара. То многи никако да разликују, на штету афоризма.

Афоризам мора да експлодира у ушима читалаца и истовремено буде лек за њихову душу. Без тих двеју особина афоризам је само добра досетка, шала или виц. Основне карактеристике доброг афоризма су, језгровитост, мисаоност, духовност и актуелност. Ово је једини калуп којег афоризам допушта. Сви остали калупи афоризму нису занимљиви и добар афористичар не држи до њих.

Да афоризам мора да делује лековито није случајно речено. У старој Хелади постојали су у писаном облику кратки медицински савети под називом *Афоризми*. Саставио их је нико други до Хипократ, лекар и оснивач медицинске науке коме сваки свршени студент медицинског факултета полаже заклетву.

Афоризам је горка и опора воћка, као сваки медикамент, за моћнике свих фела и боја. Властодршци су најсуревњивији према афоризму, јер су му најчешћа мета. Аутор овога текста памти време кад су о једном афоризму расправљали највиши партијски и државни функционери. Радило се о афоризму Растка Закића: *Куда нас воде модни креатори?*

Модни креатори су се врло брзи, и рекао бих тачно, препознали у том афоризму. Настала је хајка најмоћнијих хајкача, на незааштићену *звер* несрећног афористичара. Одавно су нестали хајкачи, чујем да је афористичар отпутовао на далеке путе са којих се још нико није вратио, остао је афоризам. Јер, афоризам не само да је горка и опора воћка, он је и веома отпорна, жилава биљка коју је немогуће уништити, ма ко да је уништава. Још није пронађена ни сабља која ће сасећи ни хемикалија која ће уништити добар афоризам. Не да се та *воћка чудновата*, има незгодну нарав да остаје у колективном памћењу људи.

Али, зато је афоризам за обичног човека посланица, духовна и душевна храна, вентил сигурности кроз који излазе све фрустрације и сувишни притисци којима је огромна већина људи изложена. Нескромно ћу се похвалити да сам још као средњошколац веома често мењао доручак за добар хумористичко – сатирични часопис, а имена сатиричара памтим и данас, иако је отада прошло више од пола века. Имена оних који су прогањали сатиричаре нико више и не памти. Тако треба, време, тај најмоћнији судија, све доведе на праву меру.

Сатира, афоризам посебно, представљају со једнога народа. Народ који нема добре сатиричаре и посебно афористичаре, духовно је бљутав као јело без соли. О томе се најчешће мало води рачуна. Чак је и у бољшевичком СССР – у сатира успела да се пробије кроз ледене окове стаљинизма, у ликовима и делу Иљфа и Петрова. Афоризам и сатира најбољи су *аеросол* за прочишћавање атмосфере у друштву и држави. Све приче о слободи, демократији, људским правима, само

су млађење празне сламе, ако нема добре сатире. Смешно је до гротеске да земље које највише држе придику о слободи и демократији, те људским правима као врхунцу слободе, не могу и немају чиме да се похвале на пољу сатире и афоризма.

Афоризми Данила Коцића никако нису исмевање и ругање нашој стварности. Његови афоризми покушај су лечења стварности финим медикаментима речи. Добродушно је то подсмевање мудраца који је закорачио у извесне године, *овај грдни свијет иштао, отрови мучашу искапио*, па своје огромно животно и интелектуално искуство на најкраћи и најефектнији начин преноси млађима. Све са надом да му тај посао неће бити узалудан.

Речи су то које долазе од забринутог интелектуалца, а та је забринутост по својој форми Сартровско – Кампијевска забринутост. У томе видим највећу вредност афоризама Данила Коцића. Његов афоризам није виц, није шаљиво збитије кафанске провенијенције, које се прича уз пиће и страначка надгорњавања; од читаоца захтева доста умније промишљање и тумачење. У прилог оваквом тврђењу наводим само неколико афоризама, по крајње личном избору:

- *Кренуо сам никуда и на своју срећу стигао до циља!*
- *Имао сам три наде. Две су ми украли. А какво је време, и остале ће нестати!*
- *Хаос није неред. То је само другачији поредак ствари!*
- *Борићу се за ово мало што јесам и што – нисам!*
- *Добродошао сам у свој живот. Ако ми дозволе да уђем!*
- *Резултат је нерешен. Сви смо поражени!*
- *Изабрао сам нову веру. Више никоме не верујем!*

Из ово неколико афоризама, а углавном су и сви остали слични по форми, духу и садржају, виспредији читалац ће непогрешиво осетити тиху резигнацију и благи цинизам аутора. Укратко, да цитирамо Данила Киша, *горки талог искуства*. Поново се враћамо на ранију констатацију да је добар афоризам исто што и добар седатив, за осетљиве душе.

Често слушах и читам о уједначености афоризама код неких афористичара. Да ли су сви афоризми на истом нивоу, ваљда се то хоће рећи? Нисам присталица таквог тумачења афоризама. Хајне на једном месту каже да само ћифтински дух узима кантар и мери оно што је створио дух. Заиста је бесмислено говорити на тај начин о афоризмима Данила Коцића. Сваки афоризам носи своју поруку, свој експлозив који чека да експлодира у читаоцу. Од инвентивности читаоца зависи да ли ће доћи до експлозије или не. Уверио сам се да многи читаоци често не разумеју афоризам, али зато воли да га коментаришу, на свој начин, свакако. Можда то није лоше, јер је у духу и сагласју са апстрактним сликарством, које има једну велику предност у односу на класичну уметност, свако може да га протумачи на свој начин.

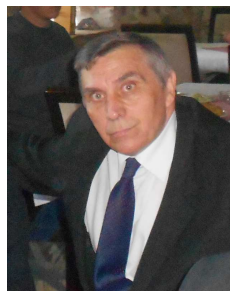
Афоризме Данила Коцића треба читати смирено, аналитички, без пристрастија, осврнувши се око себе, да би се сагледала стварност која нас окружује. Мислим да његови афоризми испуњавају још један веома важан услов доброг афоризма: *саопитити поруку на парадоксалан начин, уз асоцијације које ће читаоца натерати да поново узме књигу Афоризми са тужне пруге Данила Коцића*.

Нека нам буде допуштено на крају, не без разлога, да истакнемо важну чињеницу, која каже да су о афоризмима Данила Коцића писали, веома похвално, професор доктор Драгомир С. Радовановић, лесковачки афористичар, и Александар Чотрић, афористичар из *Београдског афористичког круга*.

Са највећим задовољством могу да констатује како је Данило Коцић, поред студија књижевности и права, дипломирао на још једној високој школи – *ЛЕЦЕЈУ*, код најуваженијег ментора афористике, Станислава Жежи Леца. Са највишом оценом. У образложењу, закључио бих на крају да је Коцић свој лиризам из поезије и прозе унео и у афоризме које нам нуди у овој књизи.

БЕЛЕШКА О АУТОРУ

Данило Коцић рођен је 4. септембра 1949. у селу Дадинцу (Власотинце), на југу Србије. Професор књижевности и дипломирани правник. Као стипендиста Косова и Метохије био је професор српског језика и Устава СФРЈ у Гимназији „Браћа Рибар“ (Исток, Косово и Метохија) и Гимназији „Стеван Јаковљевић“ (Власотинце).

Коцић је био новинар и уредник у приштинском дневном листу *Јединство* 1977/1978. године, а затим је три деценије радио као новинар - дописник *Политике* из Лесковца и југа Србије. Један је од оснивача (био је и председник) Удружења писаца Лесковца и стални сарадник гласила *Помак*. Члан је Удружења новинара Србије и Удружења књижевника у домовини расејању.

КЊИЖЕВНИ РАД: РОМАНИ: *Изабрани живот* (Лесковац 1997), *Изабрана тишина* (Лесковац 2000), *Изабрани дани* (Лесковац 2012), *Измаглице* - трилогија (Лесковац 2016); ЗБИРКЕ ПЕСАМА, ПРИЧА И АФОРИЗАМА: *Чудна лађа*, песме (Лесковац 1987), *Дневник на распусту*, песме (Лесковац 2002), *Говор камена*, песме (Лесковац 2004), *Песма жени*, песме (Власотинце 2007), *Невреме* – приче из завичаја (Лесковац 2016), *Аутобиографија – време сенки*, I део (Лесковац 2016), *Афо(к)ризми и друге (не)згоде*, (Лесковац 2017), *Афоризми са тужне пруге, I* (Лесковац 2018); *Афоризми са тужне пруге II* (Лесковац 2018); СТУДИЈЕ И ПУБЛИКАЦИЈЕ: *Лесковачки тисци – трагови и трагања*, I-II (Лесковац 2015, 2016), *Лесковачки песници – панорама лесковачког песничтва 1944 – 2014* (Лесковац 2015), *Изабрани списи – сликање меморије* (романи, приче, песме, Лесковац 2016), *Хумор у делима писаца лесковачког краја* (Лесковац 2016), *Говор Лесковца и југа Србије* (Лесковац 2016), Проф. др

Душан Јањић: живот и мисао – хрестоматија и коментари (Лесковац 2017), *Др Проф. др Тихомир Петровић, живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), *Проф. др Драгомир Радовановић: живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), *Добривоје Бошковић: живот и мисао – хрестоматија и коментари* (Лесковац 2017), *Говор Лесковца и југа Србије међу дијалектима српског језика* (Лесковац 2021), *Лесковачки писци и њихово доба*, друго измењено и допуњено издање на више од 1.100 страна великог формата (Лесковац 2021), *Др Добривоје Бошковић: живот и мисао* (Лесковац 2022), *Драган Радовић: живот и мисао* (Лесковац 2022).

Данило Коцић

АФОРИЗМИ СА ТУЖНЕ ПРУГЕ

&

Издавач

Медија центр 016
Удружење писаца - Лесковац
Ауторско издање

&

Уредник

Душан Коцић

&

Рецензент

Светолик Станковић

&

Карикатуре

Зоран Илић
самостални уметник

&

Фотографије

Данило Коцић

&

**Техничко уређење, лектура
и компјутерска обрада**

Данило Коцић

&

Коричење и штампање

KNJIGOVEZAC COPY

&

Тираж

100 Е – примерака

**CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд**

CIP - Каталогизација у публикацији
Народна библиотека Србије, Београд

821.163.41-84(0.034.2)

КОЦИЋ, Данило Б., 1949. - Афоризми са тужне пруге
[Електронски извор] / Данило Коцић; [карикатуре Зоран
Илић]. - Лесковац : Медија центар 016, Удружење писаца
града Лесковца 2023
(Лесковац : Књиговезас сору). - 1 електронски оптички диск
(CD-ROM); 12 cm.

Тираж 100. - Стр. 214: Данило Коцић - рецензија / Светолик
Станковић, 201; Белешка о аутору: стр. 211.

ISBN 978-86-82997-67-2

COBS.SR-ID 252800524